Невидимий союз Нареченої Христа

Скасував поїздку на полювання, тому далі служитиму Господу. Тому це . . . Ми раді бути тут. Здається, коли востаннє був тут, сказав вам: щоразу, коли ми приїжджаємо, когось нема. І якщо приїду наступного року, і якщо Господь забариться, когось не стане.

2 Був дуже, дуже близький мені по серцю, за духом, це брат Лайл. Завжди тепло вітав мене; приїду, стою там у кабінеті брата Джека й слухаю, як співає той немолодий квартет. Сьогодні вони співають у Славі. Один з тих голосів вже Там, чекає на інші три. Думаю, на землі вже не почую його. Але, звісно, очікую на те, що почую його знов: брата, сестру Моор, які ось тут, у тому Краї, де вони . . . де ніколи не стемніє.

3 Брат Палмер — це був чудовий слуга Христа. Пригадую, брат Джек розповідав мені про його—його присвячене Богу життя. Вони разом працювали на будівництві. І сказав, що той—той обідав, тримав бутерброд в руці, їв бутерброд і читав Біблію. Розумієте? Він, брат Палмер зробив чимало дуже добрих справ. Це був хороший будівельник, для дітей — чудовий батько, чудова родина. Усіх виростив для служіння Господу. Наскільки я розумію, усі одержали спасіння й наповнилися Святим Духом. І для будь-якого чоловіка в ці часи сини й доньки — це величезне досягнення. Але, розумієте, без служіння Богу всі його здобутки виявилися б не надто корисними, якби він не служив Богу. І сьогодні ввечері, за вчинки на землі, за свої добрі справи він пішов за своєю нагородою, доєднався до інших. Нехай Бог дасть спокій душі нашого брата.

4 Знаю, що доки тут стоятиме ця скинія, і я—я знаю, що він . . . його голос далі тут лунатиме. Ви почуєте це. Сестрі Анні Джин та—та її сестрі, які грали на органі й на фортепіано, їм ніколи не доводилося чекати. Брат Палмер виходив і одразу починав пісню, і отак далі. Вони підхоплювали її. І я ніколи . . . Я очікував з нетерпінням того, коли почую, як він веде спів.

5 Його дітям, його дружині, й братові Джеку, його доброму приятелю, бо вони усі ці роки приятелювали, й братові Брауну, сестрі Браун, усім присутнім у церкві: нехай Бог благословить вас. Мені теж не вистачає його. Нехай Бог упокоїть його хоробру душу, до нашої зустрічі з ним у спокої.

Схилимо голови.

6 Ласкавий Небесний Отче, вже сказав про цього чудового слугу, мені не вистачає його: як він потискав мені руку, й ця проникливa посмішка, яка завжди була у нього на обличчі, коли він говорив: "Благословить тебе Бог, брате Брангаме", — коли ми заходили у двері. Знаю, що сьогодні він прийшов до Твого Дому. Тому й прохаю Тебе, любий Боже, нехай ці плоди, його справи, які йдуть за ним, будуть пречудовими, далі нехай перебувають у його дітях, в його дружині. Просимо про те, щоб Ти благословив її, Господи. Ти сказав, що Ти будеш чоловіком "удовицям, істинним удовицям". Прошу про нашу сестру Палмер і про усіх дітей. Я знаю, як співчувати їм усім, бо втратив супутницю і також втратив свого тата.

7 Тому, Отче, поки ми тут сьогодні, просимо Тебе приготувати й наші серця до тієї години. Ми не знаємо. Вона може настати так само несподівано, як і в нього. Нам невідомо, коли вона настане, але ми знаємо, що вона повинна настати. Тому просимо, щоб Ти, Боже, дослідив сьогодні серце кожного присутнього. Боже, не залиш моє без уваги. Досліди також моє й випробуй мене. Господи, якщо у нас є якесь нечестя, видали його. Ми хочемо служити Тобі. Це наша цілковита мета — послужити Тобі.

8 Виливай Свій Дух на нас сьогодні й протягом цього тижня. Благослови цю скинію, яка називається Скинією Життя. Нехай до неї цілком прийдуть благословення цієї назви й нехай наповниться Божим Життям, на цьому тижні, заради спасіння кожної гинучої душі, заради наповнення кожного віруючого Святим Духом і відновлення сподівань всередині нас, Господи, знову. Ми молимо про те, щоб Ти також зцілив усіх хворих і страждаючих, які приїжджають до нас. Нехай Твій чудовий Святий Дух перебуває тут, Господи, й просто зцілить . . . і дасть кожному помазання для того, щоб повірити. Даруй все це, Отче.

9 Боже, допоможи мені зараз. Якщо довелося, настала моя черга проповідувати Послання. Прошу Тебе, Боже, відсунь людську частину вбік. Нехай Святий Дух прийде й зійде на нас, Господи. Нехай Святий Дух керує цим зібранням, Господи. Ми розуміємо, що ми не дуже придатні. Нам, нікому з нас це не під силу. Ми не заявляємо про свою спроможність. Але, Господи, ми знаємо, що це під силу Тобі. Тому ми чекаємо на Тебе, Господи. Прийди, Божий Дух, і заново зійди на нас. Просимо в Ім'я Ісуса. Амінь.

10 Зараз хочу передати вітання церквам, які підключилися з різних частин країни. В нас налаштували телефонне підключення, і це чудова система, яка з'явилася завдяки нашому брату Перрі Гріну з Бомонту, штат Техас. І церкви, всі цілком, які йдуть за цим Посланням, з усіх Сполучених Штатів підключилися сьогодні ввечері. Передаємо вітання усім на Західному узбережжі, від Ванкуверу до Тіхуани,

Мексика, Сан-Хосе, Лос-Анджелес, які там між ними. Усім тамтешнім групам, вітаємо вас зі Шрівпорту. І до Прескотту, штат Арізона, тамтешній групі, яка чекає на Господа, передаємо вам вітання, і в Тусон, також до Сьєрра-Вісти. І до Нью-Йорку, вгору та униз, по всій країні, нехай Господь благословить вас, кожного. Хотілося б, щоб ви сьогодні були тут, у цьому чудовому штаті Луїзіана, який для мене як другий дім. Мені . . .

11 Розумієте, ті, хто з Нью-Йорку, розумієте, я трохи підсміююся з вас, з вашої говірки. Сьогодні я тут просто як вдома. Так. Розумієте, бо усі тут кажуть: "Привіт, брате Брангаме. Привозь сестру Брангам і усю свою малечу, приїжджайте до нас". О-о! Мені від цього дуже приємно. Як на мене, це справжня англійська. Без жодної зневаги до вас, жителі сходу, й півночі, й різних місць. Але, знаєте, думаю, що коли вже народився південцем, ним і помру. Мені—мені самому вона подобається. Це справжня англійська.

12 Недавно був на сніданку в Бізнесменів, і там сказали: "Зараз піднімемося й заспіваємо державний гімн". І я піднімаюся, кажу: "Як далеко мій дім в Кентуккі". Для мене це державний гімн. Я не знав іншого. Отож, передаємо вам вітання. І зараз . . .

13 Здається, в суботу вранці на сніданку, на сніданку в Бізнесменів теж спробують налаштувати трансляцію. Брат Грін повідомить вам, бо зараз він там біля мікрофонів. Тому він повідомить вам, о котрій годині почнеться сніданок, і о котрій годині щовечора треба підключитися. Щиро дякую вам. Моліться за нас.

14 А зараз до місцевих присутніх і до церкви брата Джека, я попрошу вас сьогодні ввечері про одну послугу. Оскільки маю сьогодні проповідувати своє Послання на день Подяки цілій країні, нашим церквам у тих місцях, де слухають це Послання. Може, через це трохи затримаюся. І потім, до того ж, може, трохи викладу Вчення. Тому, якщо так станеться й ви не погодитеся з Цим . . .

15 Це як завжди кажу про вишневий пиріг: "Коли попадається кісточка, я не викидаю пиріг; кісточку я викидаю, а пиріг їм далі".

16 Тому якщо станеться так, що сьогодні ввечері я щось згадаю, я . . . то я . . . тому я й скористався цим запрошенням, сьогодні ввечері, приїхати сюди, проповідувати Послання на день Подяки групам по всій країні; адже брат Джек завжди дуже охоче відкриває двері й каже: "Проповідуй те, що у тебе на серці". Тому почуваюся справді як вдома.

17 І ось серед місцевої громади брата Джека можуть виявитися служителі й люди, які не погодяться з цим Вченням. Зазвичай мені вистачає чемності не згадувати

про доктринальні питання за кафедрою в того мужа, який запросив мене приїхати, проповідувати в нього. І після сьогоднішнього вечора, напевно, буду тільки молитися за хворих і проводитиму звичайні зібрання. Але сьогодні я вирішив попередити вас заздалегідь, якщо раптом не погодитеся з якимись моїми словами, просто спишіть це на моє неуцтво і, напевно, на те, що я не знаю ліпшого. І моліться за мене.

18 Тож зараз звернімося до Слова, до одного розділу звідси. Бажаю сьогодні ввечері торкнутися багатьох уривків, бо тут у блокноті я записав декілька уривків з Писання й зробив кілька нотаток.

19 Пам'ятаю, двадцять років тому я вперше вийшов на сцену в Скинії Життя. Мені—мені не потрібно було записувати уривки зі Святого Письма й посилання. Тоді я був на двадцять років молодший. Але зараз мені вже за двадцять п'ять, тому мені . . . вдруге. Тому я . . . запам'ятовую вже не так, як колись. Доводиться записувати уривки зі Святого Письма, і, часом, коротко занотовувати те чи інше, до чого я хочу звернутися.

20 І зараз нехай Господь благословить, коли ми зачитаємо з Божого Слова, і це Послання до Римлян, 7 розділ. Цього разу хочу викласти це так, як у недільній школі.

21 Знаю, що люди стоять. І зазвичай у скинії в Джефферсонвіллі, ми хочемо привітати також і вас усіх, бо знаю, що й ви там, у скинії, на зв'язку. І, якби ви були тут, сьогодні тут ніби як у скинії: люди під стінами, все зайнято. І, вважаю, що й у вас те саме: усі з тієї частини країни, зібралися заради цього Послання.

22 І зараз влаштуємо все так, ніби ми в недільній школі. І це буде не про щось чи про когось, чи взагалі до чогось, а тільки до Церкви, до Христового Тіла, яке ми намагаємося підвести до глибшого розуміння й до вищої мети, бо віримо, що Прихід Господа Ісуса дуже близько. Ми так віримо. Вже ось-ось, бо з першого мого приїзду до Шрівпорту наблизився на двадцять років. О-о, стільки подій сталося відтоді! Тому ми очікуємо на Прихід Господа в нашому поколінні. Я не очікую на пробудження в нашому поколінні. Я очікую на Прихід Господа в нашому поколінні.

23 І зараз до Римлян 7, сподіваюся, що зараз скрізь по всій країні ви відкрили Біблії, будемо дуже уважно читати. І це . . . через те, що це Послання буде звідти, де, здається, мова про шлюб і про розлучення, але насправді не зовсім так. На мій погляд, тут пророцтво для Церкви в останні дні. Читаймо.

> *Чи ви не знаєте, брати (бо я говорю до тих, хто знає закон), що закон має владу над людиною, поки вона живе?*

Бо заміжня жінка зв'язана законом із живим чоловіком, а якщо чоловік помре, вона звільняється від закону чоловіка.

Тож якщо при живому чоловіку вийде за іншого чоловіка, то буде називатися перелюбницею; а якщо чоловік помре, то вона вільна від закону і не буде перелюбницею, вийшовши за іншого чоловіка.

Тому й ви, брати мої, померли для Закону через тіло Христове, щоб вам приєднатися, тобто *вийти за іншого, воскреслого з мертвих, щоб нам приносити плід Богу.*

Бо коли ми були під владою плоті. . . гріховні пристрасті, викликані законом, діяли в наших членах, щоб приносити плід смерті.

А тепер ми звільнилися від Закону, померши для того, чим утримувалися, щоб нам служити в новизні духа, а не в старості букви.

24 А зараз помолимося.

25 Любий Боже, ми щойно прочитали те, що вважаємо священним Словом Бога. І ми віримо, що з Нього не зникне жодна йота чи риска доти, доки не здійсниться усе. І ми віримо, що наш Господь сказав нам в книзі Одкровення у 22 розділі, що "хто відніме одне Слово з Нього чи додасть одне слово до Нього, він, його частку буде забрано з Книги Життя".

26 І бачимо, що через хибне тлумачення цього Слова, коли сатана неправильно розтлумачив його Єві, посіяв сумніви щодо одного Слова, усе людство поринуло у хаос гріха. Через одне Слово!

27 Потім, у середині цієї Книги бачимо, як прийшов наш Господь і Спаситель, і Він сказав нам про Нього такі слова. "Не хлібом самим житиме людина, але кожним Словом, що виходить з уст Бога".

28 Потім, в останній Книзі Одкровення Ісуса Христа пролунало урочисте застереження: "Хто додасть одне слово чи відніме одне Слово, його участь буде забрано з Книги Життя".

29 О Боже, з розумінням, з усвідомленням того, наскільки ми крихкі, усвідомлюючи те, що ми ходимо по ламких ниточках життя, цього смертного життя (бо не знаємо часу, коли нас викличуть на звіт до Всевишнього), о Господи, нехай ми приберемо усе зі свого серця, усе зі свого розуму й подивимося сьогодні просто на Твоє Слово, й чекатимемо, що Ти прийдеш і живими пророченнями даси Йому тлумачення. Даруй це.

30 Нехай Твій Дух зійде на нас і помаже це Слово для нашого серця, щоб цього вечора нам піти звідси кращими,

ніж ми зараз, щоб нам ліпше зрозуміти Ісуса Христа. Даруй це, Господи, щоб ми зрозуміли, в який день ми живемо і що на цей час Бог приготував для Свого народу, на цей визначальний, критичний час мороку, в який ми живемо. Боже, помаж нас, не тільки промовця, але й слухача. І нехай від Твого Слова тремтітиме серце і в того, і в того. "Бо страх Божий — це початок мудрості". Даруй все це, Отче, бо ми прохаємо про це в Ім'я Ісуса. Амінь.

31 Ці декілька зауважень, які я зараз висловлю, і декілька уривків зі Святого Письма, які мені хотілося б уважно дослідити, якщо буде до вподоби Господу, які мені хочеться назвати Посланням на день Подяки, про невидиме, *Невидимий союз Нареченої Христа. Невидимий союз Нареченої Христа.* Не надто вдала назва для Послання на день Подяки. Хоча будь-який уривок у Писанні, ми вдячні в Ньому за все.

32 Я вдячний Богу за те, що живу в цей час завершальних подій всесвітньої історії. Не знаю. Якби до виникнення світу мені дозволили обрати і якби Бог розкрив мені всю програму й сказав мені: "Я—Мені треба, щоб ти проповідував. І ось, в який період ти бажаєш проповідувати на землі?" Я обрав би саме цей період, бо вважаю, що це золотий період.

33 Звісно, мені хотілося б жити тоді, коли Він приходив на цю землю. Але я все одно вважаю, що найліпший час — саме зараз, бо це той час, коли Він прийде забрати людей, яких Він відкупив, коли наближається воскресіння, коли з'являться усі відкуплені. Яка це прекрасна можливість звернутися до смертних, чудовий час! Ми у захваті від цього.

34 І ми розуміємо, що історія завершується. Невдовзі всесвітня історія скінчиться, і потім ми перейдемо у новий день, чудове Тисячолітнє Царство. Котре, як віруючий, я вірю у. . .у Тисячолітнє Царство, Тисячолітнє панування з Христом, тисяча років на землі; фізичне повернення Господа Ісуса, щоб завдяки Своїй очищувальній Крові зібрати людей у тілах, прославлених.

35 У нашому уривку зі Святого Письма Павло порівнює закон з благодаттю, і для цього у прикладі використовує шлюб і розлучення. На цей уривок проповідують дуже рідко, бо він, більш чи менш, ніби стосується шлюбу й розлучення. Але він також стосується шлюбу й розлучення у глибшому сенсі, як він намагається тут пояснити, що ми як—як Церква не можемо одночасно перебувати в шлюбі з цим світом і з Христом, і—і щоб це відповідало закону й приписам, так само як жінка не може жити з чоловіком, поки її чоловік ще живий. І я маю про це власне уявлення, і вважаю, що в Біблії говориться Істина.

36 Отак, але я вважаю, на мій погляд, тут ще розкривається одна з великих таємниць пророцтва. І сподіваюся, що Господь сьогодні допоможе мені передати це усім нашим людям, які чекають по всій країні.

37 Розповідають, що одного разу (я читав, коли робив для цього нотатки, я—я не можу достеменно пригадати, яка це книга. Але я—я впевнений, що це правда), що (це одна з книг, які я читав про містера Муді, Дуайта Муді, з Чикаго; сьогодні одна чудова церква слухає також в Чикаго), що коли містер Муді прочитав до Римлян 7, він вибіг на вулицю, й звернувся до першого перехожого: "Ти знаєш благодать?"

А той каже у відповідь: "Яку Грейс?"

Містер Муді каже: "Грейс, Божу благодать".

38 Отож, ось як це захопило його, коли він побачив, що, як благодать відокремила нас від закону, і як, яка роль благодаті. І тепер, якщо захочу щось зробити, коли... Завжди говорив, що коли перетну цей кордон, на іншому боці мені хочеться стати й заспівати.

О благодать! Врятувала мене
З безодні гріха!

Благодать, безцінна благодать!
Хочу знати більше благодаті!

39 "Бо спасені ми благодаттю, не від діл". На що б ми не були здатні, які б діла не робили, нам це не зарахується. Нас спасає благодать. "Благодаттю ви спасені, через віру".

40 І ось про цю Жінку, про Благодать скажу щось іще, покажу також Її місце в Біблії як тієї, яку названо Обрана Панна, поговорю про цю Панну Благодать. Вам відомо, що це проголошується в Біблії, написано: "Обраній Панні". А якщо звернути увагу, оте "обраній" походить від слова "обрана Панна". Одна Панна, яку обрано з-поміж усіх інших.

41 Це як діва, яка повинна була народити на землю тіло Бога. Це була обрана жінка. Марію обрав Бог.

42 І Бог також вибрав обрану Панну, це Його Наречена. Вона обрана. Сподіваюся, що усі ми по цілому світу, тобто по всій країні сьогодні належимо до цього.

43 І цей приклад показує стосунки Нареченої, цієї обраної Панни, й Христа, і як Вона прийде до Нього, звідки Вона з'явиться і як Вона має до Нього прийти. Церква в цьому випадку, в прикладі, який ми розглядаємо, зображується жінкою. І жінка — це завжди прообраз Церкви, бо Церква розглядається як Наречена. Наречена, Вона Наречена Господа Ісуса, Божого Сина.

44 Завжди, якщо звернути увагу, подивитися на умови й на поведінку жінок, стане зрозуміло, в якому стані перебуває ця церква.

45 І ось, можливо, деякі ці зауваження можуть видатися дивними декому з вас, але це відповідає Посланню, яке я одержав від Господа, яке намагаюся донести людям. Розумієте? Поспостерігайте за усім у фізичному світі, як там все відбувається, у фізичному, і поспостерігайте за цим. І воно також, без сумнівів, співпаде з духовним.

46 І ось, якщо подивитися на те, як сьогодні поводяться жінки, зверніть увагу на те, як сьогодні поводиться церква в цьому світі. Просто зверніть увагу. Звісно, зараз ще є те, як поводиться духовна Наречена — Церква. Зрозуміло? Зверніть увагу також на Неї. [Порожнє місце на плівці—Ред.] Бо ця так звана фізична, каже, що вона Наречена.

47 І зараз, прошу, дозвольте мені ще раз звернутися до громади тут. Зараз не сердьтеся. Я—я звертаюся до всіх з усієї країни, до тих, кого вважаю обраною Панною. Тож якщо раптом якісь служителі тут не погодяться, просто посидьте спокійно. Розумієте? Зверніть увагу. Просто послухайте.

48 Приділіть увагу такій характерній рисі. Коли ви бачите, як жінки просто шаленіють, просто роблять що хочуть, дивіться: церква робить те саме. Зверніть на це увагу.

49 Але дивіться, коли духовна Наречена, коли в Неї починається пробудження, коли Вона починає повертатися й вирівнювати Себе за Божим Словом. Потім знову подивіться, розумієте, на Писання на той час: повинно з'явитися Послання, яке приверне увагу цієї Нареченої, приверне увагу цієї Жінки, Обраної.

50 Бо коли цей світ, тобто сатана, шахрай, який оманою змусив першу наречену згрішити проти Бога через невірство Його Слову . . .

51 І ось, сьогодні, коли ми бачимо, як фізична церква, у розумовому євангелії, відступає все далі й далі від Слова, у соціальному євангелії, ми бачимо, що жінки цього світу, на вулицях, які до цього належать, несуть таку саму атмосферу. Їм вже нічого не скажеш. Вони втратили усяке почуття благопристойності, люди втратили. Розумієте? І ось як відбувається з церквою. І видно, що вона прямує просто до екуменічної ради, це ясно як день, просто до Риму, на повній швидкості, бачите, бо так було пророковано. І ось вона, прошу. Ось як вона поводиться.

52 Але, далі, знову ж, поспостерігайте за духовною Церквою, як при кожному пробудженні викликалася ця група, Обрана. Те саме відбувалося в часи Мартина Лютера, при Реформації. Те саме відбувалося в часи Джона Уеслі. І те саме відбувалося, коли з'явилися перші п'ятидесятники. Вони приводили тих жінок у відповідність Слову, а потім їх зносило течією. І ось вона знову повертається до того

хаосу. Але потім, коли люди готові виправитися, з'являється Послання, і вони виправляються за допомогою Цього.

53 Колись Лютер був посланцем — виправдання, і Церква виправилася за допомогою цього, дехто з них. Всі інші рухалися далі. З'явився Уеслі з освяченням — Церква виправилася за допомогою цього. З'явилися п'ятидесятники з відновленням дарів — Церква виправилася за допомогою цього, Обрані того дня; а потім згасли, повернулися просто назад до деномінаціоналізму й пішли з усіма іншими, всіма аж до цього часу.

54 Але зверніть увагу: коли люди беруться за спроби виправитися за допомогою Слова, до людей одразу приходить свіже Послання з Божого Слова. І те Послання кожного разу привертає їхню увагу й вирівнює. Це просто Божий . . . У нас це відбувається.

55 У нас є родини. Кожна тутешня родина звикла до такого. Часом буває так, що багато років усе йде чудово. Потім раптом наступає така смуга, коли, як часто кажуть у нас тут на Півдні: "Якщо йде дощ, то заливає по вуха", — усе йде погано. Ви проходите ніч. Потім настане світанок, потім — ніч. Все це рухається безперервно.

56 Пророк, Павло тут каже, що жінці не можна повторно виходити заміж доти, доки не помре її перший чоловік. Їй не можна знову виходити заміж, поки її перший чоловік живий; їй, за жодних умов, взагалі. Вона мусить залишатися незаміжньою, поки її перший чоловік живий. Якщо вона вчинить такий гріх, "її буде названо перелюбницею". Зараз я кажу про фізичне, щоб показати зразок у духовному. Якщо жінка вчинить такий гріх, в такому разі на ній буде тавро — "перелюбниця", якщо в неї два живих чоловіки одночасно. Тому, якщо вона так вчинить, її позбавляють права на Бога й на Небеса. Безперечно позбавляють. Відповідно до уривків зі Святого Письма, які я щойно зачитав, їй немає місця у Божому задумі.

57 Так само й церква, коли вона намагається домішати віровчення й деномінацію до Божого Слова. Їй не можна одночасно перебувати у шлюбі з деномінацією й бути Нареченою Христа. Вона мусить померти для одного або для іншого. Так говориться тут у законі. У Божому Слові чимало законів. І це Його закон, Павло тут каже те саме. Їй не можна перебувати у шлюбі з церквою світського віровчення й бути Нареченою Христа, бо вона . . . одне суперечить іншому. Отож, запам'ятайте.

Кажуть: "*Оцьому* ми віримо, а *Отому* не віримо".

58 Якщо ви у шлюбі з Христом, Христос — це Боже Слово. В Євангелії від Івана, у 1 розділі говориться: "На початку було Слово, і Слово було з Богом, і Слово було Бог. І Слово

стало плоттю і оселилося серед нас". Христос — це було живе Слово. Він завжди був Словом. Він досі Слово. Він завжди буде Словом. Він був тільки проявленням Божих атрибутів, бо Він був Божим Сином.

59 І кожний син — це атрибути його батька; і, безперечно, ви були у генах свого батька, в тілі свого батька ще тоді, коли він був юнаком, ви перебували в ньому. Але він не міг з вами поспілкуватися, бо не знав про вас. Але потім, завдяки материнській ниві ви з'явилися на цю землю й народилися за подобою свого батька, і тоді він зміг поспілкуватися з вами.

60 І так само й ви, Божі сини й Божі доньки, коли ще не існувало ні місяця, ні зорі чи молекули. Ви були синами й доньками Бога; бо ви — це тільки фізичний прояв атрибутів, які перебували в Бозі на початку. Бо Вічне Життя тільки одне; і ви були цим, у минулому. Про це ви нічого не знаєте. Так само, як не знали, коли перебували у своєму земному батькові, але ось ви проявилися . . . за його подобою. І вас створено за Божою подобою; і ви проявилися заради Божої слави й заради спілкування.

61 І тому, так само, як до вашого фізичного народження ваш ген повинен був перебувати у вашому батькові, ваш духовний ген повинен був перебувати в Бозі, бо ви — відображення атрибутів Його думок, до заснування цього світу. Так і є. Цього ніяк не обминути. Правильно. І ось, тепер ми звертаємо увагу на те, потім, що це Життя перебувало у вас, Боже Життя перебувало у вас від заснування цього світу.

62 І ось, отак, вам не можна змішувати деномінаційне віровчення зі Словом, бо вони надто суперечать одне одному.

63 Саме це сатана спробував запропонувати Єві за допомогою свого інтелектуального уявлення. Він сказав . . . він визнав, що Бог говорив це, але сказав: "Звісно ж, ви не помрете". Розумієте? І цьому вірять.

64 І ось що сьогодні накоїло віровчення. Деномінація відокремила людей від Божого Слова. Хіба Ісус, коли Він прийшов, не сказав: "Ви своїми традиціями зробили Божі Заповіді безсилими для людей"? І своїм віровченням ми ізолювали спілкування Святого Духа, який повинен помазати Боже Слово, призначене для цього покоління. Через деномінацію ми настільки поділили людей, що в них нема можливості побачити Його.

65 Так ось, Бог, Він, у кожному поколінні Він подає нову частину Своєї Книги. Все це узгоджується між собою.

66 Приблизно так, як сформувалося моє тіло. Мені розповідали, що воно виникло зі спинного хребця, але не стало цілком хребтом. Потім з'явилися ребра, й від . . . легені, й кисті, і передпліччя, і ступні ніг, і так далі, й сформувалася людина — я.

67 І отак Бог проявився на початку. І, врешті-решт, Він з'явився як Єгова, Бог-Отець. Потім Він з'явився як Бог-Син, в Ісусі Христі. Зараз Він з'явився як Бог-Святий Дух. Увесь час той самий Бог, три прояви того—того самого Бога.

68 І ось, ми бачимо в цьому, що кожному поколінню Бог від початку відміряв Своє Слово.

69 Саме так просувалася еволюція. Саме так перше Боже створіння, мабуть. . .Наприклад, спочатку Він створив рослини. Потім Він створив тварин. Потім, наступним, Він створив людину. Нагадує еволюцію — рух вгору.

70 Ось як це відбувалося в Бозі та з Його Церквою. При Лютері — виправдання. Освяч-. . .Там з'явилася Його Наречена, ось. Він створював Собі Наречену. При Лютері — виправдання, при Уеслі — освячення, і так далі, розумієте. Він, еволюція Духа, якого подавалося все більше й більше; бо Тіло росте, наближається до Голови, яка є Христос, Христове Тіло.

71 І ось Їй, вже як жінці, якщо Вона у шлюбі з Христом-Словом, Їй не можна одночасно перебувати у шлюбі з церковною деномінацією, бо Вона зв'язана ним. Їй. . .не можна одночасно жити з обома чоловіками. Вони суперечать один одному. Один — відправлений Богом, інший — це людський витвір, тому вони суперечать. Сказано: "Будь-яке людське слово — брехня; Моє ж — Істина". Це сказав Бог.

72 Суперечать один одному так само як закон і благодать, і Павло каже тут про це. Якийсь мусить померти, щоб вийшла за іншого. "Якщо вона спробує поєднати їх, її назвуть перелюбницею". О-о! Поміркуйте над цим. Нью-Йорк, Арізона, по всій країні, задумайтеся над цим. Бог сказав: "Якщо вона спробує водночас жити у шлюбі з двома, її назвуть перелюбницею". А яка перелюбниця зможе увійти на Небеса? Бог одружиться з перелюбницею? Звісно ні. Він нам наказав не робити цього. "Її назвуть перелюбницею".

73 В такому разі, її діти, якщо це перелюбниця, її діти незаконнороджені. Незаконнороджені! Незаконнороджені з якого погляду? Не з погляду церкви, а з погляду Слова. І вона незаконнороджена. Яка це ілюстрація цього прикладу з Одкровення 3: Лаодикійський період церкви останніх днів! Оце так незаконнороджена юрба! Оце так деномінаційний натовп! Теплі, безглуздо поводяться, і називаються християнами й зрікаються Божого Слова, "мають вигляд благочестя, але відрікаються його сили", — як сказав про них пророк.

74 Шлюб — це найдавніша установа у світі. Шлюб уперше уклали й запровадили в Еденському садку.

75 Жінці довірили певні риси, які вона не повинна оскверняти. Це довірили жінці. Жодне створіння на землі не

схоже на жінку. Жодній самиці собаки, жодні самиці з будь-якого роду не довірили тих рис, які є у жінки.

76 Жінки навіть не було спочатку у творінні, адже Бог знав, що вона згрішить. Всі інші особи жіночої статі не здатні до перелюбу. Тільки вона одна здатна вчинити перелюб. Якби її створили як оригінальний витвір, це не відповідало б величній Божій мудрості. Розумієте? Її створили як супутній витвір від чоловіка.

77 Але через отаке її становище Бог довірив їй цю священну відповідальність, заради відкуплення. В неї характерні риси, які вона не повинна оскверняти.

78 Якщо вона забруднить їх, на ній залишиться пляма на все життя. Попри те, що їй пробачено, виправдання їй не буде. Торкнуся цього за деякий час. За декілька хвилин, є один уривок з Писання про це. Вона може одержати прощення за свою нечистоту, але вона не зможе одержати виправдання в цьому житті. Це залишиться з нею назавжди. Зверніть зараз увагу. Їй довірили це. Пробачення вона отримати може, але виправдання — ні.

79 Бог довірив їй тіло під святу опіку. Жодна самиця собаки, жодна пташка, жодна тварина, жодне інше створіння не є таким. Ні. Вона така тільки одна. Через це вона . . . Воно настільки священне, бо їй належить народжувати життя на цю землю. Її тіло — це нива для життя, тому їй довірили цю священну опіку.

80 Зараз багато хто з вас, богословів, не погодиться тут. Ось що саме осквернило все людство — цей перелюб на початку. Її нива забруднилася. Вона породила тих близнят: Каїна й Авеля. Один акт, двоє дітей. Дослідіть Писання. Еге ж.

81 Тепер зверніть увагу. Ми бачимо, що її тіло — це ота нива, і тому воно знаходиться під священною опікою, щоб оте не осквернилося. І скажу це зараз як приклад, щоб показати вам, яке становище в Церкви. Жінки, я кажу не про вас. Ваша сутність — це між вами й Богом; і не про вас, чоловіки. Але я кажу про Церкву й про Христа.

82 І ось, все це дали їй заради того, щоб народити життя, яке може дати тільки Сам Бог. Можливо, її чоловік — це носій зародку, але життя дає Бог. Правильно. Воно мусить прийти, усяке життя мусить прийти від Бога. Будь-яке життя повинно прийти від Бога. Воно спотворилося, й тому воно гріховне, але життя приходить від Бога. Він Начальник життя. І ось, їй доручили свя- . . . єдине . . .

83 Хочу назвати тут три речі, від яких вона не повинна відступати. Тепер, коли говоритиму, думайте про церкву, коли говоритиму це до звичайної жінки, як тут це робить Павло, у 7 розділі до Римлян.

84 Її Господь дав їй священне доручення опікуватися доброчестям, доброчестям певного ґатунку. Цього нема більше ні в кого, тільки в жінки. Правильно. Бог довірив це їй. Вона не повинна заплямувати те доброчестя.

85 Якщо вона раптом зробить щось невідповідне, вона мусить визнати це своєму чоловікові до того, як він її прийме, й залагодити це. Так само як і церква, яка перебувала в шлюбі з законом, мусить також прийти до Христа до того, як відбудеться друга шлюбна церемонія. Вона повинна визнати це. Якщо вона не визнає, й проживе з чоловіком десять років і потім визнає це, він має право відпустити її й одружитися з іншою жінкою. Це Писання. Блуд — це нечисте життя.

86 "Не бійся, Йосипе, прийми Марію, дружину твою, бо зачате в ній — від Святого Духа". Він хотів таємно відпустити її, розумієте, після того, як вже заручився з нею. Коли ти заручився з нею, перед Богом це прирівнюється до шлюбу.

87 Зверніть тепер увагу. Вона має це священне доручення дбати про доброчестя, яке довірив їй Господь. Це доброчестя дав їй Бог. Так само як в Еденському садку, вона може сказати "так" або "ні". Їй дано священне доручення опікуватися жіночістю, яку вона мусить вберегти. Жіночість, про яку я кажу, це її поведінка, її образ в товаристві чоловіків. Не дозволяє ніякому чоловікові . . .

88 Погляньте на ці екрани й подивіться, як ці кінозірки цілуються, й обнімаються, й цмокаються, й усе інше, з жінками. Якщо жінка так поводиться, в неї порочний характер. В іншому вона може бути незаймана. Але, розумієте, в її серці . . . Коли ті залози, в губах знаходяться статеві залози. Коли чоловік цілує жінку, він насправді потенційно чинить перелюб. В чоловічих губах і у жіночих губах знаходяться статеві залози. Якщо він поцілує їй руку, їхні статеві залози не доторкнуться одна до одної. Але у губах знаходяться статеві залози. І подивіться на всю цю нісенітницю у сьогоднішньому Голлівуді: все це цмокання, й романи з жінками, й таке інше, і юні дівчата все це бачать. Не дивно, що наша мораль згнила й розклалася, й осквернилася, розумієте, бо це демонструють дітям. Це так. Таким чином повинно бути в останні часи.

89 Зараз, не забудьте, що мова про церкву. Вона цілується, й цмокається, й спілкується з ким завгодно, крім Слова, дозволяє дияволові, й освіті, й науковим дослідженням, й усьому іншому.

90 Тоді як наука, освіта тощо цілком суперечать Богу. Уся система нашої нинішньої цивілізації цілком антихристова. Освітня система — це антихрист. Цивілізація — це антихрист. Вона проти Бога. Ви скажете: "Ти проти цивілізації?" В Бога настане цивілізація, в один з днів, де не знайдеться

місця смерті. Ця сучасна цивілізація виникла через сатану. Я доведу це вам, якщо Господь дозволить, сьогодні ввечері, по Біблії. Всі ці речі від сатани. В нашій новій цивілізації нічого цього не буде.

В неї є ця священна жіночість.

91 Не дивно, що чоловіки отак поводяться з жінками, бо й жінки отак поводяться з чоловіками. Вона виставила себе в шортах, і в одязі в обтяжку, і в чоловічому одязі тощо, йде вулицею вихилясами. Не має значення, що вона каже; стосовно свого чоловіка вона може бути цілком доброчесною, але в Божих очах "це перелюбниця". "Кожен, хто подивиться на жінку з пожаданням до неї, уже вчинив перелюб з нею у своєму серці". А вона надала себе на це.

І саме це сталося в церкви зі світом.

92 Зверніть увагу. Їй це доручили: священне доброчестя, священна жіночість, — і потім: священне материнство, шанування свого чоловіка.

93 Подивіться сьогодні. У певних містах, у багатьох містах навіть проводять гучні вечірки у різних товариствах, і члени церков там теж. Ставлять на підлогу капелюхи, і всі напиваються й скидають туди свої ключі. Кожна жінка підходить і бере з того капелюха ключ чоловіка, з яким вона житиме на цих вихідних. Всілякі такі вечірки! Якби Господня воля, стільки всього я міг би сказати тут про це, в мене нема часу заглиблюватися у це. Стільки нечистот!

94 І церква настільки ж розбестилася, точно, чинить перелюб з ким завгодно, а їй взагалі не треба туди лізти. Вона повинна триматися Слова.

95 Будівлі — це нормально. Лікарні — це добре. Все інше — це добре. Освітні програми — це добре. Нам треба тут жити, треба читати, писати. Це одна зі структур.

96 Наприклад, на початку не потрібно було носити одіж. Якщо Господь зволить, далі на цьому тижні проповідуватиму про це. Але нам треба носити одяг, тому що Бог дав нам одяг. Але на початку він був нам не потрібен. У нас було покриття.

97 Зараз покриття ховає від неї її гріх. Вона навіть не усвідомлює того, що грішить, розумієте, як і тоді. Через . . . Зараз її покрив диявол; а тоді її покривав Бог. Ось у чому різниця.

98 І ось, з'ясовується, що їй доручили священну відповідальність, яку вона не повинна була порушувати: жіночість, поведінка, щоб вберегла свій образ, виховувала дітей, шанувала свого чоловіка.

99 Сьогодні на це взагалі не зважають. Посидьте якось у мене в кабінеті й побачите, як чоловіки привозять дружин, коли ті хочуть виправити стосунки з Богом, і зізнаються,

зі скількома чоловіками жили, і все інше, вже коли були заміжні. "О-о, — скажете, — це . . ." Ні. Це п'ятидесятники. Еге ж. Інші не приїдуть. Тому . . .

100 Я кажу про те, як її може занести, коли ви починаєте плутатися зі світом, церкво, і через усі ці моди й усе інше в нас. На первісних п'ятидесятників ми схожі не більше, ніж день схожий на ніч. Нас кудись знесло, кудись у якийсь темний хаос, і загубилися.

101 Який це священний обов'язок! Яка це відповідальність для жінки! Тепер розумієте, чому вона прообраз Церкви, в якої така сама відповідальність. Жінка несе священну відповідальність щодо свого материнства, щодо свого доброчестя, перед своїм чоловіком, так само й Церква несе священну відповідальність щодо молитви, й щодо Слова, й щодо Христа, так само й жінка.

102 І подібно жінці, яку несе кудись з іншим чоловіком, коли церква сходить зі шляху через ці програми лікарень і будівництва, й школи тощо. Не маю нічого проти цього. Це все добре. Вони виконують своє призначення. Проте вони не . . .

103 Ісус не говорив: "Ідіть, будуйте школи". Він сказав: "Проповідуйте Слово".

104 Ось де вони нехтують Ним. Не тим, що засновують заклади, лікарні тощо. Це все добре, але обов'язок Церкви не в цьому. Її обов'язок — це проповідь Євангелія, але ми робимо все що завгодно, тільки не це. І ми влилися туди, точно як вчинив сатана, узяли й домішали Євангелія, чогось іще й чогось іще, поки не утворилося скупчення непотребу. Зіпсувалося геть усе, цілий світ! Подивіться у який бік рухається цей світ.

105 Недавно читав у *"Рідерз Дайджест"*, що дівчата проходять менопаузу й чоловіки — переміни в житті, коли їм по двадцять і по двадцять п'ять років. Вони проходять свій середній вік. Розкладається (чому?) через наукові розробки у сфері харчових продуктів, через переробку природних речовин, які повинні були б надходити до нашого тіла. Ми перетворилися на тлінну гниль.

106 І саме такою стала й церква. Вона у такому самому стані.

107 Вона прообраз. В Неї ті самі дорогоцінні чесноти, дані Їй через Дух заради того, щоб зберегла Дух і Слово й не вчинила перелюб ні з цим світом, ні з чимось іще. Вберегла свою непорочність щодо Слова, як і жінка мусить зберегти вірність своєму чоловікові. Ось священний обов'язок — шанувати Слово Свого Господа вище будь-якого створеного людиною віровчення, мудрості, деномінації. Церкві дано такий обов'язок.

108 Якщо кажуть: “А моя церква . . . ” Мені все одно, у що вірить ваша церква. Якщо воно суперечить Божому Слову, тримайтеся від цього якомога далі.

109 В Біблії говориться: “Ісус Христос вчора, сьогодні й навіки той самий”. У Марка 16 говориться: “Тих, хто увірує, будуть супроводжувати такі знамення”. Якщо церква проповідує Його інакше, не вірте. Помріть для такого. Народіться наново у Боже Слово. “Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє усьому творінню”. Ось куди Воно повинно дійти. “Тих, хто увірує, будуть супроводжувати такі знамення, по цілому світу і для усього створіння, тих, хто увірує”. Бачите, наскільки ми відступили від Нього? Звісно. Але Вона несе відповідальність за Це.

110 Але зараз подивіться ось на що: Голлівуд відібрав ці чесноти у наших жінок.

111 Бачу звідси одну дорогу стареньку, сестру Шрейдер, багато кого з жінок отут, і ззаду, й сестру Моор отут, жінок старшого віку, які пам’ятають те, що було декілька років тому. Якби їхня мати чи навіть вони вийшли на вулицю так, як виходять сьогодні деякі жінки, церковні члени, таку жінку замкнули б як божевільну. “Вона забула надягти спідницю”. Якщо тоді це вважали божевіллям, це божевілля й сьогодні.

112 Подивіться, весь світ доводить, що він збожеволів. Подивіться на вбивства й на все інше, що відбувається зараз у світі. Бачите? Божевілля!

113 Все це відбувається заради того, щоб здійснилася книга Одкровення. Можливо, цього тижня ми торкнемося цього. Бо всі ці страхіття, це не щось фізичне. Це духовні речі, коли люди закричать до гір, і до скель, і до всього іншого, щоб воно впало на них.

114 Цей світ порине у цілковите, абсолютне божевілля; воно вже майже настало. Ви бачите його відбитки. Ось вони. Воно—воно просто ходить вулицями, сидить у церквах, цілковите божевілля: поводяться так, що цивілізованій людині це навіть на думку не спало б.

115 Дивіться, що Голлівуд зробив з жінкою. Подивіться, як воно виглядає. Він позбавив жінку священного доброчестя. Про це можна було б говорити ще й ще. Бачите?

116 Все це вона втратила. Через що? Бо знайшлося хитре знаряддя, яке покликало церкву, так само як і в Еденському садку. Хитрий пройдисвіт, диявол увійшов до церкви, так само як увійшов у Еденському садку, й оманою затягнув її у це. Її обдурили. Жінка вважає . . . їй не хочеться грішити.

117 Єві не хотілося грішити. Це було не щось навмисне. Але її . . . В Біблії говориться, у Другому до Тимофія, у Першому до Тимофія 3: “Її було зведено”. І *зведено* — це не тоді, коли ти

робиш це навмисне. Це коли тебе обманом примусили щось зробити.

118 І саме це сталося й сьогодні. Її звели через телебачення, через часописи, через цих людей, отаких, через цей вишуканий одяг, в якому вони виходять на вулицю. Сучасні дівчатка переглядають часописи, й вони бачать ці фото. Бачать те, що на вулиці. Бачать одяг у крамницях. Сатана, серед людей з'явилося оте пекельне знаряддя й оманою втягнуло їх в оце все! І жінка вважає, що в неї все добре. І вона мертва й не знає про це. Вона відійшла від Бога. Бачите, як вона втратила все це й наскільки хитро це зробили?

119 Сьогодні, хочу, щоб ви звернули увагу. Про це говорив Ісус. Також, якщо хочете прочитати про це, Ісус згадував, що все це відбудеться (Вам про це відомо?), в останні Свої години, якраз перед Своїм розп'яттям. Прочитаймо це, святого Луки, 23 розділ, швидко, ніби на уроці недільної школи. Почнемо з 27 вірша, здається, я тут це записав. Ісус іде на Голгофу. Послухайте, коли читатиму. Добре. Євангеліє від Луки 23:27, здається, воно там. У моїх нотатках записано саме так. Так. Ось воно.

> *За Ним ішло дуже багато народу й . . . жінок, які голосили й ридали за Ним.*
>
> *Ісус, повернувшись до них, сказав: Дочки єрусалимські, не плачте за Мною, а плачте за собою і за своїми дітьми.*
>
> *Бо ось* день—*настають дні . . . у які скажуть: Блаженні безплідні, і* утроба, яка не народжувала, *і груди, що не годували.*

120 Задумайтеся сьогодні: завести дитину — для неї це сором. Бачите?

> *Тоді почнуть казати горам: Упадіть на нас, — і* па- . . . *пагорбам: Покрийте нас.*
>
> *Бо якщо з зеленим деревом таке роблять, то що буде з сухим?*

121 Тут говориться про день, коли жінкам вже не захочеться дітей. Їм захочеться песика, чи котика, чи щось таке, а діти їй стануть вже не потрібні. Чому? Бо якщо в неї з'явиться дитина, вона перетвориться на "Матусю Хабард". Бачите? Їм не хочеться. Це—це все голлівудські вислови. Не хочеться, щоб його жінка стала "Матусею Хабард". Тому вона, він зробить собі чи їй якусь операцію, щоб в них вже не було дітей. Діти їм не потрібні.

122 Ісус говорив про це. І що Він сказав? "Тоді почнуть кричати скелям і пагорбам: 'Упадіть на нас'".

123 Вона застосує контрацептиви, щоб далі ходити на вечірки. Вона не може допустити того, щоб через годування

дитини виникли обмеження. “Вона зіпсує фігуру через це. Коли вона завагітніє, це зіпсує їй фігуру. Вона виглядатиме вже не так, як колись”. А її чоловік такий неук, що дозволяє їй так робити. Вона не народить йому дитину.

124 Про це говорив Ісус. І Він сказав, що—що коли таке відбуватиметься, в той час вони закричать до скель, щоб ті впали на них. Це Господній Прихід.

125 Платять великі гроші за котиків, за песиків, щоб дбати про них. Правильно. Вона мусить про когось дбати, бо це дана їй Богом сутність.

126 Я звертаю увагу. Я полюю на великих тварин. Ведмедиця восени, кола вона побуде з ведмедем, в неї ще є ведмежата, які народилися. Це вже підрослі ведмежата, може, кілограмів на п’ятдесят чи більше. Вона їх вижене, й вони зимуватимуть самі, бо в неї повинні ще народитися ведмежата. Вони народжуються у лютому. Ведмедиця нічого не знає про це.

127 Вони народжуються у невеличких мішечках. Як Бог дає їм розкрити ці мішечки самотужки, невеличкі . . . такі немовби як невеличкі целофанові мішечки. Вони вибираються звідти. Їхня матуся міцно спить. Вона з жовтня нічого не їла, а вже лютий. Вони підповзають і ссуть її до середини травня.

128 Коли вона бачить своїх ведмежаток, це вже товстенькі ведмежата, може по сім, по п’ять чи по сім кілограмів. Вони годувалися від неї. Звідки у неї береться те молоко, це вже знає Бог. Вона живе сама й дає молоко для ведмежат.

129 Якщо ж у неї не сталося запліднення й ведмежата не народилися, вона відшукає тих річних . . . минулорічних ведмежат і дбатиме про них ціле літо, бо це даний Богом інстинкт. Їй треба про когось дбати.

130 І якщо жінка не народить чоловікові дитину, вона візьме песика, чи котика, чи ще щось. Вона мусить про когось дбати. Бо це її сутність. Але народити чоловікові дитину й виростити її для служіння Богові, їй це взагалі не цікаво. Вона мусить . . . О-о, вона—о-о, вона дуже зганьбиться, якщо народить, серед свого ласого до гріха жіночого товариства 1965 року.

131 Це істинне зображення сучасної церкви сьогодні! Сучасній церкві теж не потрібні ці малюки, які кричать, вигукують, говорять мовами біля неї, з книги Дій 2:38. Так. Так. Розумієте? Так. Вона не хоче зойку, й плачу, й вигукувань: “Амінь! Алілуя!” Через таку дитину її негайно виженуть з деномінації. Якщо раптом в якійсь церкві якась така з’явиться, її швидко позбудуться.

“Навіщо ви дозволяєте таке?”

132 Тож, бачите, вона від когось запліднюється, бо в неї постійно народжуються члени. Але їй не потрібно ніяких крикунів, репетунів, белькотунів, Дії 2:38, жалюгідних створінь, якими вона їх вважає. Звісно, їй від них стане ніяково. Це зашкодить їй та її освіченій, етичній, науковій соціальній церкві, до якої вона належить. На наступній нараді її виженуть. Їй таке заборонено. Тому вона не хоче запліднюватися від Слова, бо від Слова народяться тільки такі.

133 Народжений від Божого Духа має всередині Божий Дух. Ніяких розумових приєднавшихся-до-церкви і відвідуючих-заняття-з-основ-віри зі стрижкою, з розмальованим обличчям; в Нього таких взагалі не буде. В Божому Слові ви таких не знайдете. Ви знайдете старовинну, освячену, наповнену Святим Духом дитину, яка народилася від Божого Духа, яка вигукує, кричить, галасує, хвалить Бога.

134 А тій це взагалі не потрібно. Воно їй не треба. О-о, ні! Ні, в жодному разі. Що ж вона тоді робить? Вона народжує парочку, з розмальованим обличчям, у шортах, єзавельське товариство, позашлюбних "кішечок", як їх зараз називають, здається. Розумієте? Здається, їх називають кицьками. Розумієте? "Дивись, яка кицька пішла", — кажуть, чи якось так, ви знаєте.

135 Вона народилася або взяла шлюб, зійшлася зі своїм першим чоловіком, першим Адамом, через перелюбну дружину Єву, першу дружину Адама. Ви скажете: "Перелюбну?" Звісно, вона така. Але, о-о, вона заявляє, що цей Адам, цей перший Адам помер. "О-о, звісно, він вже давно помер. Я народилася наново, — каже вона, — і я точно вийшла заміж за Другого Адама — за Христа, за Слово".

136 Як? Зверніть увагу на те, що вона любить. Придивіться до її коханого; вам треба придивитися до того, в кого вона закохалася. Слово каже *Оце*, а вона каже: "Моя церква каже *оце*". То в кого ж вона закохалася? Хто її чоловік? Її власні плоди доводять те, хто вона. Цілком точно, демонструє те, хто вона. Подивіться. Вона спочатку народилася для Адама, бо це її звичайне народження. Розумієте? І вона так і не покинула це. Це коханка цього світу. Вона заявляє, що народилася вдруге для Христа. Але її коханий, зверніть увагу, це той самий Адам, бо вона любить цей світ.

137 І ще одне—ще одне, зверніть увагу, яких дітей вона народжує. Тут стає видно, хто їхній тато, перший Адам чи Другий Адам. Якщо Церква народить дитину від Другого Адама, вона поводитиметься так, як Другий Адам, подібно до того, как поводилися в день П'ятидесятниці. Ось справжні, істинні діти Другого Адама. Розумієте? Правильно. В них така сама сутність, як у нього й у неї. Так, панове. В її дочок

розфарбовані обличчя, стрижене волосся, носять чоловічий одяг, штани. В Біблії говориться, щоб вона "не робила такого". Стриже собі коси. "Для неї це безчестя".

Кажете: "Годі вже говорити про це".

138 Так говориться в Слові. Я тільки вказую на сутність. Ось як вона поводиться.

139 Її сини, сини, які народжуються в неї, покладаються на освіту, на навчання, на якусь біблійну школу, так звану, на якийсь відомий коледж, який ніби вже давно існує, штампує їх, ніби з інкубатора. Шукачі деномінацій, релігійні каїняни, незаконнонароджені стосовно Слова так само, як і Каїн, правильно, незаконнонароджені, як і Каїн, звісно ж, шукачі деномінацій. Бачите, що це?

140 Бог ніколи не організовував деномінацію. Він завжди проти неї. Його Слово проти неї.

141 Але вони міцно тримаються її, тож стає видно, кого вони народжують. З цього видно, хто їхній тато й мама. Саме так. Саме так. Такі ж незаконнонароджені, як Каїн. Ось яке дитя народилося у нього від Єви. Вони відійшли від Слова, тоді дивіться, кого вона породила. Точно те саме народила й церква, те саме.

142 Можу довести це вам за допомогою Слова, що ось звідки з'явилися освіта й цивілізація — через Каїна. Саме так. Бо вони заявляють. . . Але вони—вони заявляють, що вони Божі діти, але вони вивелися у деномінації, вивчилися у деномінаційній школі й таке інше. Саме так. Хитрі, кмітливі! О-о! Змій, їхній батько, теж виявився таким. Так. Проповідники настільки ж хитромудрі й вчені, як і Каїн. Розумієте? Абсолютно те ж саме.

Ви скажете: "Брате Брангаме, невже це правда?"

143 Зверніться до книги Буття 4:16 і подивіться. Повернімося на хвилинку до Буття 4:16, ви побачите, як це відбувалося.

> *І вийшов Каїн. . . з-перед лиця Господа, та оселився в краю Нод, на схід від Едену.*
>
> *І пізнав Каїн жінку свою, і вона зачала й породила Еноха. І збудував він місто, і назвав це місто. . . свого сина* — Енос.

144 До Тувала й далі, бо вони узялися, з'явилися винахідники інструментів, музики тощо. Цивілізація з'явилася через Каїна, правильно, будували міста, знаряддя. Науковці з'явилися через Каїна, через насіння змія. Тепер зверніть увагу на 25 вірш.

І пізнав Адам свою жінку ще.

145 Ось, він пізнав її один раз, і вона народила двох дітей. Дослідіть Писання. У неї народилися Каїн та Авель. Один акт, і двоє дітей. Ви скажете . . .

146 Мені недавно говорили, що такого не буває. В Голлівуді стався один випадок. В Голлівуді? Зараз у нас у Тусоні в суді розглядають одну справу. Жінка за один раз народила темношкіру дитину й білу дитину. Кажуть, що це неможливо. А в неї може виявитися два зрілих насіння. Зараз це розглядають у суді. Я знаю, що таке буває у собак. Таке буває у тварин. І вона попала туди, бо білий чоловік сказав: "Я утримуватиму свою дитину, але не його дитину".

147 І ця жінка зізналася. Того ранку вона була зі своїм чоловіком, а під вечір — з темношкірим. "Якщо воно потрапить туди, — каже лікар, — протягом двадцяти чотирьох годин, це станеться, якщо там виявиться іще одне зріле насіння". І в неї так вийшло.

148 І саме це сталося тут. Каїн, який . . . Сатана, того ранку, у змії; і Адам, під вечір того дня. Коли вона . . . І в неї народилося двоє дітей.

> Отож, *і пізнав Адам свою жінку ще* (вдруге), *і вона породила сина . . .*

149 Не забувайте, що в Біблії ніде не говориться про те, що Каїн — це син Адама. Говориться: "Він був від лукавого, — не від Адама, — від диявола".

> . . . *пізнав свою* (вдруге), й пізнав . . . і народила *сина й назвала його Сет. Тому що Бог, — сказала вона, — призначив . . .* (Це не було справжнє Насіння.) . . . *призначив мені інше насіння замість* Адамового, *що забив його Каїн.* Тож . . .

> *А у Сета теж народився син, і він дав йому ім'я — Енос.* І *тоді почали прикликати ім'я Господа.*

150 Не по лінії Каїна, не з того родоводу поколінь, але з родоводу Сета.

Таким чином, "Каїн — це лукавий". Ось з'являється змій.

151 Зверніть зараз на це увагу. В Біблії тут чітко говориться про те, що "її перший чоловік мусить померти", не просто розлучитися. Він мусить померти.

152 Я щойно проповідував про *Шлюб і розлучення*, і вам все це відомо. Зараз мене слухає не тільки ця громада, але й ціла країна. Добре. Зараз вам відомо, що там відбулося під час *Шлюбу й розлучення*. Коли . . . ? . . . Відкрилися Сім Печаток, які й продемонстрували справжню Істину про це.

153 Тож для того, щоб вийти заміж за Другого Адама — за Христа, за Слово, вам необхідно відокремитися через смерть від свого першого деномінаційного чоловіка, бо жоден з них

не здатен прийняти Боже Слово повністю. Просто покажіть мені, де такий знайдеться. "О-о, — ви скажете, — це мій". Хтось інший теж скаже, що його. Порівняйте їх і побачите, що ви, як тільки деномінізуєтеся, обидві стаєте неправі. Прочитайте Одкровення 17. Тому, бачите, ви мусите померти для цієї речі.

154 І зараз я звертаюся не до цієї місцевої громади. Я звертаюся до всієї країни в цілому. Ви мусите померти для свого першого чоловіка. Якщо ви поєдналися з Христом і досі одружені з деномінацією, ви перелюбниця. Ви Лаодикія.

155 Церкво по всій країні, ми йдемо за Ісусом Христом, за Словом. Для того, щоб потрапити до Нареченої, вам необхідно узяти новий шлюб з Божим Словом, тобто з Христом. "На початку було Слово, і Слово було з Богом, і Слово було Бог. І Слово стало плоттю і оселилося серед нас".

156 Поки ви тримаєтеся людських традицій деномінацій, у Божому Слові вас називають "перелюбниця". Поки ви женетеся за деномінаційним віровченням, належите до деномінаційної церкви, яка відкидає Слово, ви "перелюбниця", ось що говориться в Біблії.

157 Ісус сказав: "Не можна служити двом богам водночас. Служіть або Богу, або мамоні". *Мамона* — це "цей світ". "Хто любить цей світ чи те, що в цьому світі, любові Божої взагалі немає в ньому". Боже Насіння не може перебувати в ньому одночасно (Божа любов) з любов'ю до цього світу. Якщо через вас діє Боже Насіння, це Боже Слово. Одночасно з цим любов до цього світу там перебувати не може. То де ж коротке волосся, й шорти, й розмальовані обличчя? Де оце все?

158 Ви не зможете зберегти доброчесність стосовно Христа, стосовно Божого Слова й водночас служити людській деномінації. Це суперечить Слову. Павло сказав тут. "Де таке буває?" До Римлян 7.

159 Отак і Божі сини, сини Його Слова не можуть народитися у цій незаконнородженій деномінаційній групі. Це неможливо. У вашому інкубаторі не може народитися народжений від Слова Божий син. Я звертаюся до церкви. Але ви все одно заявляєте про свою глибоку побожність. Таким був і Каїн, синок, якого нагуляла Єва, дуже побожний: будував вівтарі, й приносив жертви, й платив десятини, й виконував усе, що робить будь-яка інша набожна людина. Але він не спромігся вберегти оте Слово. Він не спромігся одержати одкровення.

160 І одкровення — це єдине, одкровення Слова. Що таке . . . Що таке одкровення? Ісус сказав: "На цій скелі побудую Я Церкву Мою, і пекельні брами не здолають Її". Віра — це одкровення; бо Віра відкрилася вам.

161 “Вірою Авель приніс, через одкровення (віру), приніс Богу кращу жертву, ніж Каїн”.

162 Каїн вважав, що вони з’їли яблуко. Так вважають досі, але це не так. Це був перелюб, насіння змія. І коли відкрилися Сім Печаток, це проголосило його й довело його. Незабаром вийде моя книга про це. Здається, зараз у нас тут тисяча. Бачите? Зверніть увагу. Все це відповідає Писанню, від книги Буття до книги Одкровення.

163 В останній час обидва дерева принесуть плоди й доведуть, хто вони такі. І ось, прошу, якраз сьогодні: Лаодикія й Наречена, чітко й цілком яскраво проглядається у Писанні й просто перед очима. “Неможливо служити Богу та мамоні”. Неможливо бути доброчесним, віруючим Біблії християнином і вв’язуватися у деномінаційні стосунки. Це просто неможливо одночасно. Щось одне повинно померти, а інше повинно жити далі.

164 Ви теж не зможете народити сина Божого Слова. Церква теж не зможе народити. Їм такі не потрібні: галасливі дітки, які вигукують, і говорять мовами й усе інше. Вони, вам у деномінаційній церкві такого не можна робити. Там такі не потрібні. У них інше виховання. Там підведуть, і потиснуть руку, й скажуть: “Якщо ти повірив, ти одержав Його. Якщо твоє ім’я записали в книгу, більше нічого не треба”. Бачите? По відношенню до Слова, це—це незаконнороджені діти, хоч вони й заявляють про свою набожність.

165 Отакою запліднeною мудрістю сатани й знаннями стала церква! Виряджають своїх членів до школи для того, щоб ті навчилися правильно вимовляти “амінь”. Їх навчають, як все це проговорювати, й щоб стали дуже розумними. І що це? Запліднення від диявола. Чим сатана запліднив Єву? Невірством Слову, заради інтелектуальності, заради інтелекту, і це зруйнувало усе творіння. І, по Слову, саме це вона зробила сьогодні, церква. Вона запліднила себе біблійними школами, й коледжами, й отакими речами: читання, писання, арифметика, — а про Бога знають не більше, ніж готентоти знали про єгипетську ніч. Вони знають усі свої віровчення, свої молитовники й усе інше, а про Бога нічого не знають.

166 Вони знають, коли Слово підтвердилося, коли Бог промовляв у далекому минулому й призначав певну частку Свого Слова для кожного нового покоління. Ось з’являється Ной, і проповідує тому поколінню.

167 Так ось, що якби Мойсей прийшов, сказав: “Будемо будувати ковчег”? Він цілком не відповідав би зразку. Але це був пророк. В нього було Боже одкровення.

168 Бог підтвердив, що це Істина. Він викликав дітей, вивів Ізраїль, і показав їм Полум'яний Стовп, і підтвердив пророка; і сказав, що саме Він робитиме, і Він звершив це.

169 Вони сказали: "Нехай не Бог промовляє. Нехай промовляє Мойсей, щоб нам не померти".

170 Він сказав: "Я отак вже не звертатимуся до них, але Я підніму їм пророків, і вони говоритимуть".

171 Ось з'явився Ісая, сказав: "Діва зачне". Отака людина в часи, коли...Як це діва зачне? "Син народився нам: дитя народилося, Син даний. Дадуть Йому Ім'я: 'Порадник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Отець'. Він царюватиме на престолі Свого батька, Давида. І Царству Його не буде кінця". Як таке станеться? Він не знав. Він просто висловив те, що сказав Бог. Це вийшло за межі будь-яких уявлень, думок. Це вийшло за межі будь-яких наукових досліджень. Це Боже Слово.

172 Нині ми викладаємо своїм семінаристам різноманітне біблійне богослов'я й подібні речі, людське богослов'я; церковне середовище перетворилося на справжнісіньку Лаодикію, як говорив про це Бог. О-о! Мене аж трусить, коли бачу це. Вагітна розумовими уявленнями! На поріг не ступиш без освіти середньої школи. Мусиш мати...мусиш пройти огляд у психіатра перед тим, як призначать на служіння.

173 Уявляєте: Петро, Яків та Іван проходять огляд у психіатра? Пам'ятаєте ті сто двадцять там, які не могли навіть написати свого імені? Проходити огляд у психіатра, щоб пересвідчитися, що вони...чи все в них...все гаразд у них з рефлексами, й так далі? Рефлекси в них були, проте це було не розумове уявлення чи наукове дослідження. Це було через Божу Силу. Коли Вона їх торкнулася, вони були здатні поводитися тільки так, як наказав Святий Дух. Вони взагалі не зважали на інтелектуальне, на слова церкви, чи на слова священників, чи на слова *отого*, *отого*. Ними рухав Дух; безстрашні мужі.

174 Перше Івана 2:15, Він каже: "Коли хто любить світ або те, що у світі, в ньому взагалі нема Божої любові". Бачите? То як ви зможете завагітніти Божим Словом, яке засуджує цей світ, засуджує Голлівуд, засуджує усі його моди, засуджує всі ці розважальні заходи й безглузду поведінку й усе так зване, що проводиться в ім'я релігії? Воно засуджує це. Як така людина зможе завагітніти Словом: обстрижена жінка, з розмальованим обличчям, у шортах, — як?

175 Як може проповідник, що вступає до семінарії, й дивиться на Дії 2:38 і бачить, що в Біблії нікого з людей ні разу не хрестили в ті титули, й потім все одно каже, що він вагітний Божим Словом? Він бреше вам! Він продав своє

первородство. Він вчинив перелюб проти Того, про що сам каже. Він залишений, відлучений.

У Бога буде доброчесна Церква, цілком точно, Наречена.

176 В Біблії говориться: "У вас нема Слова". То які ж діти у вас народяться? Вагітні деномінацією. Смерті, яка відокремила б вас від вашого першого коханця, не було.

177 "Що подумають Джонси, якщо я повигукую й заговорю мовами? Що вони подумають, якщо я заново прийму хрещення?" Які дурниці! Ви за Джонсів вийшли заміж? Чи ви вийшли заміж за церкву? Чи ви вийшли заміж за Христа, за Слово?

178 Тепер, ось чому в неї досі з'являються його діти. Які ж у неї діти? Ось деякі імена, які дають їм сьогодні: котики, бітли, монстри, ріккі, ріккетки. Котики, бітли, — все це члени церкви. Атож. Все це його сини, каїнові сини, тобто сини хитрого звіра, улесливі до неможливості.

179 Придивіться уважно зараз своїм духовним зором, зором своєї душі. Озирніться. Звертаюся зараз до всієї країни. Подивіться декілька хвилин, ті, хто у Скинії Брангама, хто у церквах на Західному узбережжі, й в Арізоні, й скрізь. Подивіться кілька хвилин самі. Ви скажете: "Послання, яке ти проповідуєш, брате Брангаме, хибне". Придивіться до себе. Нехай Святий Дух дослідить ваш розум Словом, ви погодитеся з цим Посланням. Нехай Христос, помазане Слово дослідить ваше сумління. Нехай Він увійде у вас, переконаєтеся, правильне Воно чи ні. І я згадав тільки одну чи дві речі, тоді як їх сотні.

180 Біблія погодиться з жінкою, яка обстригає собі коси? [Громада каже: "Ні".—Ред.] Біблія повірить, погодиться з трьома, з хрещенням в ім'я "Отця, Сина, Святого Духа"? ["Ні".] Такого не буває. Біблія погодиться на те, щоб жінка носила чоловічий одяг? ["Ні".] Візьміть ці три, а їх сотні. Дослідіть це у Світлі Божого Слова.

181 Ви кажете: "Я член церкви". Каїн теж був. Єва теж була. Біблія передвіщає, в останні дні, що Лаодикія виявиться такою самою.

182 Нехай Святий Дух дослідить ваше сумління, і ви погодитеся з книгою Даниїла 5:12. коли цариця прийшла до Валтасара й сказала, що дізналася, що серед них є пророк, Даниїл, і що він здатен розв'язувати сумніви. Ви ж дозвольте Святому Духові, бо Він Пророк цього дня, дозвольте Йому зараз увійти до вашого серця й влаштувати перевірку за допомогою Божого Слова, й сумніви щодо Послання цілком розв'яжуться. Він розв'язує усілякі сумніви. Ви побачите, що воно точно відповідає Слову на цей день.

183 Сьогодні не можна проповідувати послання Лютера. Воно присутнє в Ньому, але це ступні ніг. Еге ж. Еге ж. Не можна проповідувати Уеслі. Не можна проповідувати п'ятидесятництво. Ми давно переросли це. Вони деномінізувалися й померли. Вони — це стебло.

184 Стебло почалося з паростку, таке було становище церкви на початку. І оте, що там, не було схоже на перше зерно, яке засіяли в землю, на пшеницю.

185 Другим з'явилися колоси-китички. І це все одно не було схоже на зерно. Було більше на нього схоже. На вигляд більше нагадувало справжнє зерно. Але листя, звісно, не схоже на зерно, яке попало у землю. Це носій життя, яке було в зерні. Але що з ним сталося? Воно деномінізувалося, цілком відповідає тому, як це відбувається в усій природі. Померло.

186 Що ж далі? Життя переходить у китичку. На ній висить багато крихітних—крихітних кульок, виглядають немовби крихітні—крихітні зернятка. Схоже на справжнє зерно, але це не воно.

187 Потім переходить до полови. І що ж з'являється? Полова.

188 Ось, візьміть зерно пшениці, коли пшениця починає колоситися. І Ісус сказав: "Зерно пшениці . . ." І візьміть зерно й розкрийте його. Зірвіть його зі стебла. Подивіться на нього. Скажете: "Це зерно пшениці". Обережно. Воно виглядає точно як зерно, але пшениці там взагалі нема. Це полова.

189 І це п'ятидесятники — "такі, — як говориться у Матвія 24:24, — що, якби можливо, обманули б в останні дні самих Обраних". Але якщо розгорнути, шар за шаром, зерна там не виявиться. Зерно десь глибоко всередині. Розумієте?

190 А потім Життя виходить з тієї деномінації, переходить до зерна. Що відбувається потім? Коли зерно починає рости й збільшуватися, що Воно вже займає якийсь простір, деномінація відшаровується від Нього. Чому з Нього не утвориться жодної деномінації? Їх вже не буде. Це зерно. Далі нічого не з'явиться. Час завершується. Що ж Йому робити зараз? Полежати у присутності Сина для дозрівання, саме для цього, щоб Слово дозріло у серці, щоб принесло плід і прожило так, як ми про це говоримо. Так, панове.

191 Тоді у вас розв'яжуться всі сумніви, якщо ви дозволите Святому Духові відкрити Його вам, як сказала цариця про Даниїла.

192 Можливо, ви скажете: "Яке це має відношення до свята Подяки? Що ти тут таке розповідаєш, брате Брангаме? Вже без чверті дев'ята. А про свято Подяки ще не було ні слова". Як на мене, це якраз Послання на це свято! Так, справді так.

193 Отці-пілігрими були дуже вдячні за те, що знайшли нову дорогу для життя. Коли відокремилися від старих англіканських деномінацій і віровчень, вони змогли поєднатися з наново помазаним Словом на свій час, це так, з заново помазаним Словом на свій період, на свій день.

194 Ми теж, подібно пілігримам, можемо бути вдячними, подібно Авраамові, відокремилися від світського, від усього того, що прив'язувало. Авраам був пілігримом. Бог відділив нас від усіх мертвих вірувань. Зараз я кажу це до цілої країни: від усіх мертвих віровчень. І заради чого? Відокремив нас і відкрив нам нову землю, нове Послання на цей день.

195 П'ятидесятники ж засохли й померли, як Лютер, Уеслі та усі інші. Це просто церкви, які всі заодно. Там порядні люди, однак повинні вийти.

196 Що Він зробив? Він відкрив Сім Печаток останнього Послання. Звернули на це увагу? Сім Печаток, і Сім Печаток запечатували таємниці семи періодів церкви. В реформаторів у їхні дні на це не вистачило часу. Їм не вистачило життя. Але це благословенне одкровення Семи Печаток, воно повинно відкритися нам в ці останні часи, за пророцтвом, в якому наказувалося їхати до Арізони.

197 Якось я запитав у Бога: "Навіщо я Тобі тут в цій пустелі?"

198 Ви знаєте, що Мойсей написав Новий Завіт . . . тобто, Старий Завіт? Звісно. В перших чотирьох Книгах подаються закони для усього: Буття, Вихід, Левіт і Повторення Закону. Він написав Старий Завіт. Для цього він мусив покинути усіх знайомих і родичів і податися до пустелі.

199 Павло написав Новий Завіт. Правильно. Він написав до Римлян, до Римлян і все інше в Ньому: до Євреїв, і до Тимофія й так далі. І для цього він повинен був відокремитися від себе й податися до Аравії, до пустелі, на три роки, заради того, щоб одержати одкровення від Бога.

200 "О-о, — скажете, — а як же Матвій, Марко, Лука та Іван?" Це писарі, які просто записали Ісусові діла.

201 Павло ж усамітнився й впорядкував Слово. Правильно. І ось, в такому разі, подивіться, якщо це було потрібно, і повинен був піти до пустелі, від своїх рідних . . .

202 Пам'ятаєте, що було у проповіді *Котра година, панове?* Хто з вас чув її? Скажіть "Амінь". [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Співпало цілком точно? ["Амінь".] В такому разі ми в ці останні дні одержали одкровення для того, щоб Послання Господа Бога зібрало Його Наречену. Цього не обіцяється жодному іншому періоду. Це обіцяється на цей період: Малахії 4, Луки 17:30, Святого Івана 14:12, Йоїля 2:38. Ці обітниці цілком співпадають з тим, як у Писанні представив себе Іван Хреститель.

203 Ісус представив Себе. Що вони сказали? "Женіть його геть!" "Іван — це несамовита людина". Церква виявилася неспроможна прийняти це. Ось зразок. Церква не прийме це й сьогодні.

204 Але Обрані, Бог скликає Обраних. Вони впізнають це: скликання доброчесної Нареченої, Слова, Церкви останнього дня, обраної Панни нашого Господа Ісуса Христа, Слова. Якщо . . . Ісус — це Слово. Хто так вважає? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Добре. Наречена, в такому разі, це завжди частина Нареченого, тому Наречена не буде деномінацією. Для того, щоб бути Нареченою Христа, Вона повинна бути Словом, яке проявилося. Він пообіцяв це зробити. Він сказав, як Він зробить. Ніколи не застосовує . . . не відступає від Свого зразка. Він завжди робив це за зразком. Кожного разу Він робив це за зразком. І Він зробить знову: викличе в останній день Свою доброчесну Наречену, прекрасну Ревеку, яка чекає на Свого Ісака. Який це чудовий час!

205 І ось знову з'являється: ці дві книги, які можуть видатися вам дещо незрозумілими, коли ви читатимете *Сім періодів Церкви*. Дві книги: Книга Життя, говориться, в одному місці говориться, що туди можна записати ім'я, вас ніколи не викреслять звідти; а в іншому говориться, що з Книги Життя ім'я видаляється. І отут якраз це проявляється дуже яскраво. Може, зупинюся на цьому на декілька хвилин, на декількох нотатках, і перед завершенням розглянемо це.

206 Життя — це священна річ для Бога, і воно записане до книги. Бог — це Начальник життя. Ви вірите цьому?

207 Наше природне життя, яке у нас — це спотворення. Перш за все, воно мусить бути таким, як слід, але воно спотворилося через природне народження. Перше життя, тобто ваш перший союз, до якого ви доєдналися при народженні, через природний, фізичний акт. Фізичний людський зв'язок, чоловік і жінка зійшлися через статеві стосунки, через що й з'явилося ваше перше життя, і воно пов'язане з гріхом і смертю. Як тут можна не побачити насіння змія?

208 Коли ви подивитеся на жінку, на цей позаплановий продукт, вона не схожа на всіх інших осіб жіночої статі, була створена такою, з усвідомленням того, що її можна звабити. Бог знав. Якби Він не знав кінець від початку, Він не був би Богом. Якби Він не був необмеженим, якби Він не був таким, якби . . . А якщо Він необмежений, то мусить бути всевідаючим, всюдисутнім, мусить про все знати, Вічний. Тож Він про усе знав, і Він повинен був створити жінку.

209 В чоловіка не було дружини. Жінка й чоловік — це було одно ціле. У ньому перебував жіночий і чоловічий дух.

210 Йому довелося відокремити, створити позаплановий продукт після завершення усього творіння. Жодна істота жіночої статі зі створених Богом у первісному творінні не здатна на це. Її було створено такою заради того, щоб вона виявилася здатною на це. Він знав, що вона виявиться здатною на це. Якби Він не знав, Він не був би Богом.

211 Але, розумієте, атрибути, які перебували у Бозі, повинні були проявитися. Він—Він повинен був стати Спасителем. А якби створили усе досконалим, якби Він створив це таким чином, тоді ніщо не могло б загинути. О-о, не будьте дітьми. Будьте чоловіками й жінками. Ми дійшли до кінця дороги. Зверніть увагу.

212 І ось, ця натура була пов'язана зі смертю. Ваш перший чоловік, який мав над вами владу, це була ваша сутність від фізичного народження. Фізичне: ви любите цей світ, бо ви самі цей світ і частина цього світу. Правильно? Ваше природне бажання — любити цей світ, частиною якого ви є. Ви частина цієї природи. Ви вважаєте так? І це ваша природна складова.

213 Ось чому ви мусите народитися наново. Мусите відділитися, мусите померти для того першого чоловіка. Вам не можна з цим жити. Не можна просто узяти й сказати: "Я розлучуся з ним і повішу його сюди про всяк випадок". Ні, панове. Ніяких свідоцтв про розлучення! Він помирає. Натура від цього світу мусить померти. Мусить померти кожна її дрібочка. Вам необхідно відновити зв'язок з іншою Сутністю.

214 Ім'я вашої народженої першої сутності записали у книгу життя. І туди також записали й усі ваші вчинки. Все, що було зроблене під впливом тієї сутності, занесли до книги, яка називається книгою життя.

215 Зверніть увагу, в Даниїла, коли він підійшов до "Старого Днями, Чиє волосся було біле, як вовна. Десять тисяч десятків тисяч прийшли з Ним, щоб служити Йому — Наречена. І потім розкрилися книги". "І розкрилася інша Книга, це Книга Життя". Розумієте? Святі вже там: Церква, Наречена. "Розкрилась інша Книга, це Книга Життя".

216 І зараз ви, але коли завдяки духовній смерті ви відділилися від того союзу, ваше природне бажання — це підстригати коси. Ваше природне бажання — це вдягти короткий одяг, підфарбувати обличчя. Ваше природне бажання — це стати розумними, кмітливими, розумітися в чомусь краще за інших. Цього бажала Єва. Їй хотілося саме цього.

217 "Послухай! Дрібний нікчемний проповідник, ти піднімешся туди й будеш мені вказувати? Я доктор філософії, доктор права". Щоразу, коли ви щось таке додаєте, ви дедалі

більше відступаєте від Бога. Розумієте? Розумієте? Так і є. Це правда. Розумієте?

218 Ось що обрала Єва. Від такого запліднення вона й завагітніла. Ось яка сьогодні церква, через біблійні школи й через розумних. І, подивіться, одна з одною не згодна, суцільний безлад, саме так, як говориться у Біблії — "Вавилон".

219 Наречена знає, на чому Вона стоїть. Її дуже мало. Спасених виявиться небагато; дуже, дуже, дуже мало. Ви скажете: "Там говориться: 'Тисячі'". Так. Але вони набралися за дві тисячі років, з кожного періоду, коли Воно приходило. Коли б . . .

220 Лютерівський період і та група; й потім згасло; й вони узяли, створили деномінацію; потім — Уеслі; а потім з'явилися п'ятидесятники, й так далі. І оті дрібні відгалуження баптистів, пресвітеріани, методисти, назаряни, пілігрими святості й так далі, бачите, усі вони звідти виросли, ніби листя.

221 Але запам'ятайте: коли це рушило далі, й зерно почало дозрівати, виявляється, перед тим, як зерно може дозріти, усе стебло вже мусить бути мертвим. Алілуя! Невже не бачите, де ми? Життя повернулося до зерна. І яке воно? Точно таке саме, як і те зерно, що впало в землю, той самий Ісус у вигляді Нареченої, така сама сила, така сама Церква, те саме, таке саме Слово. Таке саме Слово, яке підтягнулося вгору через оцих і вийшло тут, і отут принесло плід. І все те Життя, яке проходило отут через оце все, підбирало своїх людей. Зараз воно формує плід, заради Підхоплення. Проповідуватиму про це завтра ввечері або наступного вечора, якщо Господь зволить.

222 І ось, через духовну смерть ви відокремилися від свого першого союзу. І зараз ви народилися заново, тобто знову одружилися в новому духовному союзі; не з фізичним життям від світських речей, але з Вічним Життям. Вас знайшов той зародок, який був у вас від початку.

223 Тепер ваша стара книга разом з вашим колишнім союзом зникла. Тепер ваше ім'я у вашій старій, у вашій . . . перенесли. І ось, ви скажете: "Ти маєш на увазі, що моя стара книга . . . " Бог поклав її у Море Свого Забуття. В Божих очах у вас немає жодної вади.

224 Нині ваше ім'я знаходиться у новій Книзі; не у книзі життя, але у Книзі Життя Агнця — те, що викупив Агнець. Не у колишній книзі вашого фізичного єднання, але у новій — у Нареченій. Алілуя! Ваше нове життя знаходиться у Книзі Життя Агнця, вашому свідоцтві про шлюб, алілуя, де ваш істинний Вічний ген, який існував від початку, приходить до влади. І зараз вас не тільки пробачили, а й виправдали.

Слава! “Виправдані”, — говориться у Римлян 5:1. Так. У Римлян 5:1 говориться: “Тому, виправдавшися вірою”.

225 Пошукайте це слово. Це слово не означає “пробачений”. Це слово означає “виправданий”. Тут мається на увазі не те, що вам пробачили.

226 Наприклад, ви почули, ніби я напився і—і щось накоїв, і таке інше. Потім ви приходите, кажете про це мені. Дізнаєтеся, що я цього не робив, і потім приходите, кажете: “Брате Брангаме, я пробачаю вам”. Пробачаєте мені? По-перше, я цього не робив. Розумієте?

227 Так ось, якби я це зробив, тоді був би винуватий. Але ви можете пробачити мені, і я вже не винуватий. Але все ж я не виправданий, бо я справді зробив це.

228 Але слово *виправданий* означає, що ви цього ніби ніколи не робили. Амінь. Цього взагалі ніде не видно, зовсім. Як же це сталося? Ваша колишня книга й шлюб анульовані й мертві, у Божій Книзі Моря Забуття, і цього навіть нема у Божій пам’яті. Амінь. Вас виправдали. “Тому, виправдавшися”. Було обвинувачення. Вас звинуватили. А ви, по-перше, ніколи не робили цього. Старий союз — у Морі Божого Забуття. Ви, по-перше, не були в шлюбі з цим. Він, Наречений Сам поніс ваш сором заради вас, замість вас. Він зайняв ваше місце, бо вас до заснування світу призначили для Нього, попасти до Його Нареченої. Так говориться у Біблії. Ви призначене Насіння.

229 Як усе це сталося? Вас затягнули туди обманом, через ваш перший шлюб через вашу прародительку-перелюбницю, через Єву. І в цьому нема вашої провини. Через своє фізичне народження ви стали схожі на Єву, яка вчинила перелюб. Тому ви народилися перелюбником. Ви грішник від початку. Правильно. Вас оманою втягли у це. У вас не було . . . Ні, ви, це не ваша провина.

230 Ви цього ніколи не робили. Бо до заснування цього світу у вас знаходився той непомітний ембріон, який повинен був стати вами. Бог записав ваше ім’я до Книги Життя Агнця.

231 Це як моя історія про орлятко, ви всі чули її. Квочка . . . Один фермер якось посадив квочку на яйця. І в нього не вистачило квочок з . . . яєць під квочку. Тому він знайшов орлине яйце й поклав під неї. Коли орлятко народилося, поруч з курми те орлятко виглядало дуже незвично. І квочка квоктала: “ко-ко-ко-ко”.

232 Орлятко говорило: “Не розумію, про що тут кажуть, але все одно ходитиму за нею”.

233 І вони ходили на пташине подвір’я й починали гребтися у купі гною. І вона: “Ко-ко-ко. Смакота. Смакота. Приєднуйся до нас. А ось що . . . ”

234 А те орлятко, воно не могло таке їсти. Розумієте? Воно просто—воно просто ходило з курми, бо не розуміло. Не розуміло, що робити. А вона ходила туди, й вона вигрібала *оце* чи *оте*. І орлятко просто. . .йому просто доводилося перетравлювати це, але воно—воно не розуміло, як це робити. Але воно бачило, що усі кури роблять це, але щось було не так. Йому це не подобалося.

235 І ось, одного дня, мати знала, що в неї було двоє яєць. Тому й почала шукати того другого, літала, шукала, як і могутній Святий Дух. Якось вона пролітала над пташиним подвір'ям, над тією деномінацією. Подивилася униз і побачила свою дитину. Вона закричала. На цей Голос в нього всередині щось відгукнулося. [Порожнє місце на плівці—Ред.] О-о, Воно звучить так, як треба! О-о! Нехай справжній призначений до народження ген, призначений Богом, почує Боже Слово, для нього Це музика. Він зрозуміє, що Це Істина.

236 Він вже й так втомився від того деномінаційного безглуздя: "Приєднайся до нас. Приходь, ходи з нами. В нас розваги для людей. В нас *оце*. В нас. . ." Тому малюку це просто не приносило задоволення.

237 Вона сказала: "Синку, тобі все одно нема місця в цій групі. Ти належиш мені. Ти мій".

238 Він каже: "Мамо, це схоже на правду. Як мені вибратися?"

239 "Просто підстрибни. Я підхоплю тебе". Еге ж. Ось і все, що вам треба зробити.

240 Якщо помазане Боже Слово підтвердиться перед людиною, яка народилася для того, щоб стати Божою дитиною, всередині якої є призначений на цю годину ген, вона побачить Боже Послання, це так само точно, як і те, що на Небесах є Бог. Мартин Лютер побачив Його на свій час. Уеслі побачив Його на свій. П'ятидесятники побачили Його на свій. А ви зараз? Еге ж. Вони подалися у деномінацію. Ось Слово засуджує її, розповідає вам про те, що повинно бути сьогодні у нас, і це саме Малахія 4 й усі інші обітниці на цю годину. Що ви бачите? На що ви дивитеся? Амінь. Отак ось. Справжні, істинні орли почують. "Вівці Мої знають Мій Голос. За чужим вони не підуть".

241 Чому? Його вклали туди всередину через призначення. Вам наперед було призначено стати Божою дитиною. Ви були в Бозі до заснування цього світу. Ви тільки проявилися у цей день заради Його честі й слави. І як це у вас вийде без шанування Його Слова й відстоювання кожного Божого Слова? Так, панове. Завдяки призначенню ви частина того Слова. Бо послухайте, Бог — це Слово. Ви вірите цьому? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Що ж, в такому разі, якщо. . . Він завжди був Словом. "Споконвіку було Слово". А якщо Слово — це Бог, тоді ви були у Бозі. Слово, ця роль, яку вам

належить виконати, це було у Бозі до заснування цього світу. Він побачив вас. Він знав вас. Він призначив вас для цього.

242 Кажу вам: так само, як той орел упізнав цей голос, справжній, народжений заново християнин теж упізнає Божий Голос, який промовить через Слово, коли побачить, як Воно стане помазаним і підтвердиться. Послухайте. Він підняв очі *Туди*. Він не бачив квоктання цієї квочки *отут* поруч: "Приставай до нас і підемо ось *сюди*, — й, — ходи *сюди*, — й, — ходімо *сюди* й *туди*". Він побачив, як у повітрі летить, кричить істота, на яку йому захотілося стати схожим, вільна, у височині, вище усяких стерв'ятників і земних справ. Алілуя! Йому захотілося стати таким, бо саме це було у нього всередині — стати таким.

243 І в людини, яка народилася від Бога, в Божого сина повинна бути Божа сутність. Він мусить бути схожим на Бога. Він шанує Бога. Він частина Божого Слова. І в ці останні дні, коли формується Наречена, ця сама сила, яка була в Нього на початку, пройшла крізь оці організації та крізь усе інше й вийшла заради Нареченої. Іншим він не зможе стати.

244 Вони повинні були упізнати Його, ті іудеї у свій час, коли побачили, що Воно проявилося перед ними, як говорив про Нього пророк. Він говорив: "Дослідіть Писання; в Них ви вважаєте, що маєте Вічне Життя. Вони свідчать про Мене. Якщо Я не роблю діл Свого Отця, не вірте Мені. Якщо ж віри Мені не ймете, зробіть . . . повірте ділам, які Я звершив".

245 Вони казали: "Наші батьки сорок років їли манну у пустелі. Ми знаємо свою позицію".

246 А Він сказав: "І кожен з них помер", — тобто став Навічно відокремленим. Кожен помер. З мільйону, з двох мільйонів виявилося тільки троє, двоє. Тобто один на мільйон.

247 Коли роблять ін'єкцію — сперма самця й самиці, зазвичай є одна готова до запліднення яйцеклітина. Одна яйцеклітина, один зрілий зародок, якщо ви бачили розведення худоби. Ось, дивіться. *Отут* — мільйон яйцеклітин; *отут* — мільйон зародків; і коли їх випускають для того, щоб зустрілися в утробі, проходять крізь трубу й до утроби, зустрічаються. З одного боку — яйцеклітини. Мільйон яйцеклітин, мільйон зародків. Здатною до запліднення там виявиться тільки одна. Тільки один зародок виявиться зрілим. А живі усі. Можна подивитися, як штовхаються крихітні телятка у краплі розміром з голівку сірника.

248 І сьогодні ввечері слухає Демос та інші, і він пам'ятає, як ми брали їх. Він повів мене туди, показав мені, як це роблять. Тестові зразки, і поклали краплю розміром з голівку сірника. А там ворушилися тисячі крихітних телят і бичків, але виживе тільки один. Тільки один! А *тут* їх ціла купа. І побачите, як один *звідти* вийде, відійде від них, зародок,

перейде *сюди*, і якась яйцеклітина відділиться від усіх інших яйцеклітин *отут*, і вони поєднаються. А всі інші помруть. Хоча вони живі, але вони помруть.

249 Бо Хтось існує, Дехто, який зробив готовою до запліднення *оцю* й призначив також *оцього*. Ось призначення наперед, брате мій. Звісно. Бог мусить визначити, хлопець це виявиться чи дівчинка, з рудим волоссям, з темним волоссям, чи як вже там буде. Це визначає Бог. Про мене, в цьому більше таємничості, ніж у народженні від діви. Але зверніть увагу: всі інші помруть.

250 Вийшло два мільйони людей: співали, вигукували й так далі. Говорили на...ще не говорили мовами. Але вони вигукували, й—й прославляли Бога, й танцювали скрізь навколо моря, і усі робили одне й те саме, але до обіцяного краю увійшли тільки двоє. Увійшов Калев, Калев та Ісус Навин, тільки двоє. Тобто — по одному з мільйона. І в фізичному народженні — один з мільйона. Кожен з них одержав однакове благословення.

О-о, п'ятидесятники, сподіваюся, ви отямитеся не надто пізно.

251 Один з мільйона. Послухайте. Вважають, що сьогодні у світі п'ятсот мільйонів тих, які називаються християнами. Якщо ця статистика підтвердиться, то, якби Ісус прийшов, з Ним пішло б тільки п'ятсот. А у світі щодня зникає безвісти більше. І на це не звертають уваги.

252 "'Я розумію, — говорили книжники, — ви знаєте, що...' Чому книжники кажуть, що—що 'спочатку має прийти Ілля'?" — сказали Ісусові.

253 Він сказав: "Ілля вже приходив, а ви про це не дізналися". Бачите? З ним відбулося саме те, що говорилося про нього у Писанні. Бачите? "Тож і Син людський має чимало перетерпіти. При..." Його не впізнали. Хоча всі ходили до церкви. Всі заявляли про те, що живі.

254 І нехай справжній, народжений заново християнин, справжній Божий слуга почує Боже Слово, він пройде крізь кожну деномінацію на ту справжню родючу ділянку землі, завдяки Слову, на ниву. Він просто зробить це. Не знаю, як він це зробить. Бог призначив, що це мусить відбутися.

255 Вас на початку обманули через ваш перший шлюб. Ви тепер знаєте, що це правда. Так само як я сказав: коли те орлятко почуло Голос Нареченого, воно пішло до Нього, до помазаного, до підтвердженого Божого Слова на останній день.

256 Ной — це було підтверджене Слово на його день. Ви вірите цьому? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Сьогодні його послання не принесе користі.

257 Мойсей — це було підтверджене Слово його дня. Ви вірите цьому? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Зараз воно не принесло б користі. Ісус — це було . . .

258 Іван — це було підтверджене Слово. Ви вірите цьому? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] В дні Ісуса воно не принесло б користі. Звісно ні. Ні, панове. "Закон і пророки були до Івана; відтоді — Небесне Царство".

259 Апостоли, ті, хто уклав Біблію. В часи Реформації прийшов Лютер, його слова, тобто його період сьогодні не принесе користі. Уеслі — не принесе. П'ятидесятники — не принесуть. Це було придатне на їхній час.

260 Але сьогодні інший час. Час відкриття Семи Печаток. Знаю, що Воно видається вам дивним, але Бог беззаперечно підтвердив його істинність. Жодних—жодних сумнівів щодо Нього не лишилося. Жодних! Я подаю це не тільки тутешній громаді. Я звертаюся до людей по всій країні. Розумієте? Робіть як знаєте.

261 Тепер зверніть увагу на помазане Слово його дня, частиною якого ви є, через передбачення. Ви одразу ніби як упізнали. Коли ви почули Його, ви миттєво зрозуміли, що ви орел. Також ви усвідомили, що ви не деномінаційне курча, від початку. Ви зрозуміли, що там щось не так. Щось не те, правильно, бо ви розумієте, що ви попалися до тієї пастки, від початку.

262 Він, Наречений забрав ваш сором "і поклав його у Море Забуття, через омиття Водою Слова й Кров'ю Життя". Ось що говориться у Біблії. Ваш перший чоловік, з яким ви були одружені, цей світ . . . Помазаний Наречений, який наперед призначив вас, обмив вас у купелі Води. У "церкві"? [Громада каже: "Ні".—Ред.] Це щось не те, так? ["Так".] Його можна знайти у книжках корисних порад, але не у Божій Біблії. "Купелем Води у Слові". У Слові! Розумієте? Через . . .

263 І ви цілком виправдані, ніби від самого початку не робили цього. Отаке в мене Послання до Церкви сьогодні. Оскільки ви . . . оскільки трансляція зараз обірветься, за хвилинку. Ось ви які, якщо ви оперлися на Боже Слово й тримаєтеся Божого Слова, кожного амінь, кожної йоти, кожної рисочки. Яка ваша позиція? Намагаюся сказати вам про це: відшаруйтеся від тієї полови. І перейдіть сюди, до пшениці, де ви зможете дозріти перед Сином. Комбайн наближається, я чую. І ви без жодної вади, виправдані, немовби ніколи не робили цього, від початку. Алілуя!

264 Оце свято Подяки! Мені дуже добре. Більшої вдячності в мене ні за що немає.

265 Ви непорочна, незаймана, безгрішна Наречена Сина живого Бога. Кожен чоловік і жінка, які народилися від Божого Духа й омилися у Крові Ісуса Христа й вірять

кожному Божому Слову, перебувають в такому стані, немовби ви взагалі ніколи не грішили. Ви досконалі. Кров Ісуса Христа! Як можна . . . Якби людина . . .

266 Якби мене вранці повинні були стратити, й когось стратили замість мене, я не можу померти за той гріх. Хтось зайняв моє місце.

267 І Ісус, Слово, зайняв моє місце. Він став мною, щоб грішнику, щоб мені стати Ним, Словом. Амінь. Нехай я збережу вірність Йому, не церкві. Слову! Амінь.

268 О-о, це нинішнє духовне єднання Христа і Його Церкви, коли тіло стає Словом, а проявлене підтверджене Слово стає тілом. День за днем відбувається саме те, що говориться у Біблії про цей день. Воно накопичується настільки стрімко там, у тих пустелях, і відбуваються такі події, що я навіть не встигаю за цим. Ми просто поруч з Приходом Ісуса, коли прийде для того, щоб поєднатися зі Своєю Церквою, коли Слово стане Словом. Поклик Святого Духа, який досліджує серця!

269 І у вас не виявиться жодної вади. По-перше, ви ніколи не грішили. Бог взагалі ні про що таке не знає. Це у Морі Забуття. Ви ніколи не робили цього. Обвинувач звинувачував вас у цьому. Але насправді від початку вам було призначено стати сином і донькою Бога. І ось ви там обмиті. І ваше колишнє посвідчення про розлучення видалено, й воно мертве, взагалі не існує, навіть у Божих думках.

270 Ви доброчесна Наречена Христа, обмита у Крові Христа. Дорогий, доброчесний, безгрішний Божий Син стоїть з чистою, непорочною Нареченою-Словом, яку Він обмив у купелі Води Своєю Власною Кров'ю; яка стала тілом і проявилася, щоб Він міг прийняти вас, яких наперед було призначено у лоні Отця до початку, так само, як і Його. Він був тим чудовим Божим атрибутом, який зветься "любов".

271 Які б ви не були, ви Божі слуги, чого б не побажав від вас Бог, яким би не виявилося ваше місце. "Бог поставив у Церкві: одних апостолами, пророками, вчителями, пасторами . . ." Він поставив це силою Свого Власного призначення. І ви були цим від початку.

272 Ваш перший шлюб анулювали. Анулювали. У вас його ніколи не було, перш за все. Тому що здійснити це можна було тільки якщо прийде Сам Бог і займе ваше місце, у вигляді Божого Сина, Ісуса Христа, й обмиє вас Водою, у купелі Води у Слові. У Слові, не в деномінації! Слово обмило вас. Але якщо ви не захочете бути у Воді Слова, як ви обмиєтеся? Ви досі так само заплямовані, як і Єва.

О-о, любий Агнець, Кров Твоя
Невпинно очищає,
Допоки Божа Церква

Не увійде до раю.

273 Що таке гріх? *Гріх* — це "невірство". Невірство у що? У Слово; невірство в Бога, який є Слово.

274 Чиста, непорочна; о-о, алілуя; невдовзі відправиться на небеса, амінь, вже готова. Задумайтеся. Ваш одяг обмито у купелі Води стікаючим Кров'ю Словом! Слово стало Кров'ю. Слово пролило Кров за вас, і вас обмито стікаючим Кров'ю Словом. Словом, яке стікає Кров'ю! Життя Боже у Слові, а Слово стекло за вас Кров'ю, щоб ви обмилися від нечистот цих розпусниць, і очистилися, і освятилися у купелі Води Слова, і щоб ваш розум і серце зосередилися на Бозі та на Його Слові.

275 А як ви пересвідчуєтеся в Його істинності? Коли Бог сходить, і підтверджує Його, і доводить.

276 Кажете: "Я вірю Йому інакше". І вони вірили Йому не так, як Ісус, але Бог довів Його. Вони вірили Йому не так, як Ной. Вони вірили Йому не так, як Мойсей. Їм хотілося прийняти те, як виклав Його Валаам: "Ми усі однакові, тому об'єднаймося у єдине товариство".

"Відділіться, — говориться у Біблії, — від невірства".

277 Алілуя! Тепер зверніть увагу. Ви не тільки це, але ви відправляєтеся на Шлюб на небеса. І на вас обручка заздалегідь призначеної, незаслуженої благодаті, одержаної не через заслуги. Бог звершив це Сам. Він знав вас ще до заснування цього світу, тому Він непомітно надів на вас цю обручку ще Там, заніс ваше ім'я до Книги. Оце так свято Подяки! Алілуя! Хвала нашому Богу!

278 Зараз, на завершення, напевно, я скажу ось що. Нам усім відомо, що сучасна церква, п'ятидесятницька, у своєму теперішньому стані . . . Це усі деномінації, я скидаю їх усіх на одну купу, бо вони одно. Пам'ятайте, Він спочатку зв'яже плевели й спалить їх. Візьме . . . Він спочатку збере усі стебла пшениці й попалить усе це, потім Він забере, прийде й збере Свою пшеницю, й забере її додому. Вони усі зв'язуються в оберемки: оберемок методистів, баптистів, п'ятидесятників, — усі прямують до екуменічної ради. Ось і все. Їх усіх спалять. Розумієте?

279 Ми усі розуміємо, що сучасна церква у своєму теперішньому стані та у своєму нинішньому становищі взагалі неспроможна завершити важливе доручення, яке Бог дав Церкві на цей день. Хто з п'ятидесятників може сказати "амінь" на це? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Так і є. Бачите? Вона у . . .

280 Ми перетворилися на одноосібників, двоосібників, трьохосібників, *оцих*, *отих*, *інших*, сваримося, воюємо. Один *такий*, а інший *такий* і *отакий*. І кожному з них

лячно зазирнути в Слово, пройти перевірку. Бачите? Вони розуміють. Скажеш про Нього, а вони скажуть: "Я—я нічого не можу зробити. Отак в Нього вірити я не можу. Мені все одно, що він робить. Я . . ." Бачите? Бачите? Бачите? Отут і стає видно, хто ваша мама й ваш тато. "Колись, може, станеш обласним пресвітером. Може, станеш *оцим*, *отим* чи ще *кимось*". Тобі треба стати Божим сином.

281 І ось, ми розуміємо, що церква не зможе, п'ятидесятницька церква у теперішньому стані за жодних умов, за жодних умов не зможе виконати вимоги Послання останнього дня. Зможе? [Громада каже: "Ні".—Ред.] Вона не може дійти згоди навіть щодо одного чи двох Слів у Біблії. Як ви таке здійсните? Ніяк. Тож, бачите, деномінація ні до чого. Правильно.

Це здійснять обрані, яких обрано для цього. Розумієте?

282 І зараз, знайте, і нехай знає кожен з нас, що усі деномінації, п'ятидесятники та всі інші — мертві, тобто якщо порівняти з народженими заново християнами Послання. Еге ж. Ваш перший чоловік помер. Вам відомо, що він мертвий. Бог влаштував так, що воно померло. З ним покінчено. Усі його наукові, інтелектуальні, освітні, наукові схеми його так званих біблійних шкіл та іншого — загинуло. Що ж воно зробило? Роз'єднало: *отут* одноосібники, а трьохосібники — *сюди*, *отут* — двоосібники, і *отут*, і *отам*, і така мішанина, і називаються п'ятидесятниками.

283 Я зайшов до одного молодого чоловіка, зараз він слухає. І однієї молодої жінки, вона належала до однієї церкви. Вона сказала . . . Я кажу . . . Вони стали жити окремо. Кажу: "У чому справа?"

Каже: "В нас різна віра".

Кажу: "О-о, прошу пробачення. Ви католичка?"

284 Каже: "Ні". І називає деномінаційну церкву, до якої вона належить, п'ятидесятницьку.

285 Я сказав: "А *ви* хто?" Він теж виявився п'ятидесятником, але з іншої деномінації. О-о!

286 Вам відомо, що римо-католицька церква виникла як п'ятидесятницька? Кому відомо, що це правда? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Їй знадобилося дві тисячі років на те, щоб перетворитися на таку, яка вона зараз, вже нічого не приймають з Писання. Нічого. А п'ятидесятники, не мине й двадцяти років від сьогодні, стануть ще гіршими, ніж оті зараз, якщо все йтиме далі так, як зараз. Звісно. Розумієте? Через що? Через що? Подивіться, хто їхній тато й мама. Дозволяють жінкам підстригати коси. Їм можна робити мало не все що завгодно. "Головне — щоб вони належали до цієї церкви".

287 О-о, недивно, недивно, що Боже прокляття накопичується! Бог поклав Його просто у вас перед очима, а ви заплющуєте очі й не здатні подивитися на Це. Так. Ніщо навіть не ворухнеться у вас всередині, коли ви бачите, як істинне Боже Слово і як ці Сім Печаток підтверджуються, і доводиться, що це істина. І свідчення на небесах, по різних країнах і скрізь, за допомогою могутніх знамень і чудес, які Він обіцяв звершити, а ви замикаєтеся, кажете: "Я—я не знаю. Я—я не можу інакше. Я. . . " Розумієте? О-о! Вона мертва й не усвідомлює цього. Гріхи й переступи! Ви мертві. О-о!

288 Нам усім відомо, що церква у такому стані не зможе закінчити справи на цей останній день. Як у ній здійсниться Малахії 4? Як це вийде? Вони навіть не вірять у таке. Як вона може повірити, здійснити Луки 17:30? Як зможуть здійснитися всі інші уривки з Писання, обіцяні на цей останній день? Це неможливо, бо вона відкидає Його. "Як було в дні Лота, так буде в Прихід Сина людського".

289 Подивіться, у якому стані Лот, в якому перебував Содом у той день. Подивіться, у якому стані сьогодні перебуває церква. Подивіться, що було з Авраамом, з Обраними.

290 Подивіться, що сталося з Лотом та з іншими у Содомі. Подивіться на Біллі Грема й на Орала Робертса, на тих, хто серед деномінацій. Подивіться, як виходить обрана Авраамова Церква.

291 Подивіться, яке знамення, це був Сам Ісус, втілений Бог, який з'явився там у людському тілі. Ви скажете: "Це був Ангел". В Біблії говориться, що Це був Бог.

292 Господь Бог, Елоїм перебував там у людському тілі, демонстрував, що в останні дні Він помаже Свою Церкву настільки, що там Бог знову діятиме у людському тілі. "Як було в дні Содому, так буде й в Прихід Сина людського". Явище такого самого роду. Вони бачать це просто там у Писаннях. Прочитайте. . . "Дослідіть Писання, бо ви вважаєте, що в Них маєте Вічне Життя". І Вони якраз свідчать про Нього. Бачите? Бачите?

293 Тому й зрозуміло, що вони мертві. Бог дозволив, щоб вона померла у своїх егоїстичних, наукових, освітніх програмах.

294 Раніше, коли тут був старий брат Лойет та інші, в усіх п'ятидесятників, бодай скажи про—про те, що відправиш свою дитину до якоїсь біблійної школи, тебе виженуть з церкви. "Але, о-о, сьогодні це найліпша річ. Мій син поїхав до біблійної школи". Він копає собі могилу. І ось, зараз вважаєте, що вони могли б прийняти Його сьогодні?

295 Вважаєте мене прибічником неуцтва? Це не так. Я кажу вам, що існує різниця між цією інтелектуальною епохою, в

яку ми живемо, коли церкву запліднила наука, і всі ці так звані "розрахунки" й усе інше. Бога ви не розрахуєте.

296 Ті—ті священики розрахували Бога бездоганно, вони знали, як Месія прийде, а Він прийшов взагалі всупереч їхнім розрахункам. Це не узгоджувалося з наукою. "Як це може бути цей Муж, адже це незаконнонароджена Дитина? До якої школи Він ходив? Де Він одержав освіту? Де Він набув ці знання?"

297 "Ти нас вчитимеш? Ти народився у блудодіянні". Бачите? О-о, заради всього святого!

298 Бачите, те саме повторюється знову? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Бачите, що це повторюється знову? Усе повинно бути у згоді з їхньою релігійною наукою, релігійною наукою, співзвучною зі словами біблійної школи, ось як Воно їм потрібно. "Ось яким Воно мусить бути, або це не Воно".

299 Бог просто залишає їх у дурнях, кожного разу. Воно завжди приходить інакше. Так було в часи Ноя; так було в часи Мойсея; так було в часи Христа; так було в часи Івана; так було в часи учнів; так було в часи Уеслі; так було в часи Лютера; так було в часи п'ятидесятників; і так відбувається знову. Його зразок не міняється. Завжди відбувається те саме. Тільки реформатори протягом тих семи...шести періодів, до сьомого. А в Одкровенні 10 говориться, що в цю годину буде інакше. І так і сталося.

300 І тепер, під кінець скажу ось що. Як вони завершать виконання цього великого доручення? Ми знаємо, що вони мертві. В цьому періоді науки Бог дозволив, щоб це цілком померло, щоб—щоб Він міг (зробити що?) відкрити позаденомінаційній Нареченій таємницю Семи Печаток. Як деномінація зможе прийняти ці сім Печаток, коли Воно йде цілком всупереч їй, насіння змія та всі інші речі? Усе цілком, ті сім таємниць суперечать тому, чому їх навчили, бо зі своєї біблійної школи вони винесли стару науку.

301 А Сім Божих Печаток, коли там на горі Це відкрилося, нехай Бог, ні, нехай я отут за кафедрою помру, якщо Це не Істина. І я наперед вам сказав, за рік і шість місяців до того, як це сталося, що Він сказав мені: "Їдь до Арізони", — і що відбудеться там у пустелі. І тут сьогодні сидять мужі, які стояли там і були присутні, коли зійшли сім Ангелів. І навіть часоп-... Часопис, у часописі *"Життя"* надрукували про Це статтю. Його було видно просто з обсерваторій, звідусіль. А вони взагалі не розуміють, що Воно таке.

302 І все, що говорилося, навіть про знищення Каліфорнії, зараз проявляється, і всі інші речі. І як я розповів, скільки днів це триватиме, як буде у тому місці на Алясці, де стався цей потужний землетрус, і що це буде початок знамень часу й що відбудеться. І здійснилося просто кожне слово з того,

що говорилося в Ньому, в Ньому ніколи не виявилося жодної помилки. Не було жодного випадку, щоб Воно помилилося. І Воно не може помилитися, бо Це Божі Слова. "І Небеса й земля проминуть, але в Цьому не знайдеться помилки". Правильно.

303 Бог повинен був відкрити ті Сім Печаток не у якійсь деномінації. Я завжди був проти неї. Але поза деномінацією, щоб Він узяв Наречену, не деномінаційну наречену. Інакше Він не може. Це проти Його Власного Слова. Він відкрив там ті сім таємниць. Там були показані, проявилися ті речі, які сховані від заснування цього світу, щоб в останні дні це відкрилося Божим синам. Зараз вони проголошують Це перед людьми, які бачать Його, ось, прошу, цій позаденомінаційній Нареченій. О-о!

304 Ось ці дві книги. Одна з них — це Книга Життя Агнця. Якщо ваше ім'я Там, воно Там було наперед призначено. Воно не може зникнути, бо його вже нізащо не видалиш, розумієте, бо йому було наперед призначено бути Там. Але звичайна книга життя — його можна прибрати будь-коли. Розумієте? Якщо не покаєтеся, його все одно приберуть, бо ви з'явитеся на Суді. Нареченої взагалі не буде на Суді, піде у Підхоплення. Так само як . . .

305 Скажу ось що, на завершення. Вже пізно, тож . . . вже майже дев'ята тридцять. І якщо Господь зволить, о дев'ятій тридцять ми розійдемося. Зараз перебувайте у глибокій пошані, послухайте. Колись . . .

306 Кажу оце, і воно розійдеться по всій країні. У Нью-Йорку зараз двадцять п'ять хвилин на дванадцяту. Далеко у Філадельфії й у тому регіоні ті любі святі сидять там, слухають просто зараз скрізь у церквах там. Далеко на півночі й далеко на півдні біля Мексики, там біля Канади й усюди, скрізь. Триста двадцять кілометрів, скрізь на північноамериканському континенті, майже, люди зараз слухають. Тисячі тисяч слухають.

307 Отаке моє Послання до вас, Церкво, до вас, хто перебуває у союзі, духовному союзі за допомогою Слова, ви померли для тих колишніх чоловіків. Ви народилися заново. Не намагайтеся його відкопувати. Він мертвий. Якщо ви народжений наново християнин, цей непомітний ген, який наперед призначено вам, це Слово, яке зростає від Слова, від Слова, від Слова, від Слова, і виростає у довершену постать Христа, так і є, щоб Він прийшов, забрав Свою Наречену. І зараз ми якраз готові до цієї однієї події — до Приходу Господа.

308 У Книзі Життя записане ваше ім'я. А Книга Життя — це Боже Слово, бо Слово — це Бог, а Бог — це єдине Життя. Тож ваше ім'я було представлено в Біблії до того, як Біблія

прийняла вигляд Слова. І якщо ви тут заради цього, невже Він не підтвердить оте Слово? Невже Церква не доведе, хто Вона? Малахії 4 й усе інше, невже цілком, цілком не доведе, хто Вона, й не виявить, що Це те, про що говориться в Ньому?

309 Коли прийшов Ісус, Він сказав: "Якщо Я не роблю діла, які було обіцяно Мені зробити, не вірте Мені". До якої групи Він приєднався? Він сказав: "Вони усі . . . Ви від свого батька диявола, і його діла ви й робите". Бачите? Бачите?

310 Ми в останніх днях, Церкво. Ось моє Послання на свято Подяки.

311 І зараз перед завершенням. Одного разу я був у Національному Льодовому Парку. Ми чули, цілий день, що там буде—там увечері збираються влаштувати феєрверк на льоду. Тож люди займалися цілий день підготовкою цього, бо там того вечора збиралися пускати той вогонь. Там закладали заряди з рідким вогнем, щоб було схоже на крижаний водоспад. Але це . . . Коли починається, дуже схоже на веселку, той вогонь, коли він скочується з цього льодовика. Ми з дружиною й дітьми цілий день вешталися по парку. Ми хотіли дочекатися, побачити той феєрверк. Отож, нам пообіцяли, що ми побачимо його, і ми ще раз станемо свідками цього. Казали, що його постійно влаштовують протягом літа. Я сказав: "Ну то що, це можна буде побачити?"

312 Каже: "Ми обіцяли це на вечір. Ми це пообіцяли". Каже: "Там нагорі зараз все готують".

313 І ось, нарешті усе було готово до цієї події! Ось що відбувається зараз. Триває підготовка до цієї події: виводить Церкву заради Свого Імені, збирає Свою Наречену по цілому світу, з-поміж цих деномінацій і цілого світу, й з розпусти та з інших світських речей.

314 Кожного; і ось усе готове. Увесь натовп вийшов спостерігати. І пролунало: "А зараз уважно дивіться на верхівку тієї гори".

315 Саме так Воно приходило завжди. Так Воно повинно прийти й цього разу. Так Воно приходило завжди. Не через деномінацію! Бог ніколи не застосовував деномінацію, ніколи!

316 Приходить реформатор, одержує Господнє Слово. А потім, коли він помирає, з цього будують деномінацію. Отак зробили п'ятидесятники та всі інші. Коли виникають нові відгалуження та усе інше, саме так, саме так це й утворилося. Додають нове слово, потім з цього будують церкву, створюють деномінацію, відділяються. Так повинно бути.

317 Так ось, природу ви не обійдете—не обійдете. В природі увесь час відбувається те саме: стебло, листя, китичка й так далі, полова, й потім зерно.

318 Тепер дивіться. Усе було готово. Усе підпалили й приготували. І усі люди вийшли. Я підняв голову, обняв дружину. Ми дивилися. І діти стояли там, ми всі дивилися *отак* вгору. Ого! Це було дещо, бо ми очікували на це. Нам це пообіцяли.

319 Амінь! У Слові обіцяється Оце. "І буде, що перше ніж день Господній настане, великий й страшний, ось, Я пошлю вам пророка Іллю. Він приверне синівські серця до їхніх батьків і серця. . . " "І буде останніми днями: Я виллю від Духа Мого з Висоти". "Останнього дня дощ ранній і пізній проллються разом". Скрізь у Писанні подаються всі ці обітниці. Ми дивимося вгору. Подивіться, як по всій країні істинна Наречена зараз підняла очі. Церкво, Він у якийсь з днів прийде. Він прийде знову, жодних сумнівів, як і в тому, що Він приходив першого разу. Підготуйте усе. Відділіться від полови. Полежте перед Сином. Постійно дивіться вгору. Очікуйте.

320 Раптом ми щось почули з верхівки гори, і голос пролунав з гучномовців, сказав: "Усе готово".

321 Тоді чоловік, який стояв поруч зі мною, каже: "Пускайте вогонь". І ось він пішов, полився по тій горі, льодовик охопило вогнем, бушуючим вогнем — це треба було бачити.

322 Брате, підготуймо усе, бо в якийсь з днів поллється Вогонь. Ми піднімемося угору. Приготуймося ж зараз до приходу цього Вогню. Ми в останніх днях, це усім відомо, і Прихід Господній вже незабаром. Головне — відокремитися від усього гріху. Відокремтеся від усього, що належить цьому світові. "Не любіть ні світу, ні того, що у світі".

323 "Нехай вас не зводить ніхто своїм віровченням". Твердо тримайтеся Божої обітниці, Божого Слова. І це Слово, якщо Це Слово на цей день, Бог підтвердить Його як істину. Якщо ж Він не підтверджує, це не Слово на цей день.

324 Слово, яке прийшло у день П'ятидесятниці, для цього дня не підійде. Ні, панове. Це було для П'ятидесятниці. Оце ж — для Нареченої, для відходу Нареченої Додому. В нас дещо інше. Знову ж, це видно на прикладі п'ятидесятників. Ми у періоді Нареченої. Слово для Ноя нічого б не дало в часи Мойсея; так само як і закон Мойсея нічого не дав би в часи перебування тут Павла. Він намагався їм сказати: "Ви померли для цього, й вам не можна мати це".

325 Церкво по всій країні, до якої я звертаюся цього вечора, якщо—якщо ви відокремилися від деномінації й усієї розпусти й справ цього світу, й того, що тримало вас у створених людиною віровченнях, і постановах, і тому

подібному, ви відокремилися: підніміть очі. Приготуйтеся. В один з днів поллється Вогонь. Бог відкриє дорогу, щоб Він прийшов, і це видовище варто побачити. Ви будете готові, коли Він прийде? Ви будете готові до того, щоб піднятися разом з Ним, коли Він прийде? Таємне Підхоплення надприродної Нареченої, "Вона зодягнеться сме-. . . зі смертного у безсмертя; перемінимося, миттєво, як оком змигнути. Ми, які живі й залишилися, не випередимо заснулих".

326 Якось на день Ветеранів я був у Тусоні. Молодший син хотів подивитися парад. Я ж займався вивченням, і в мене не було на це часу. І до мене надходило чимало дзвінків від хворих та іншого. А він каже: "Тату, мене не хочуть брати". Каже: "Зводи мене".

327 Кажу: "Добре". Брат Сімпсон, здається, він тут; і його синок хотів поїхати. І я посадив їх у авто й поїхав.

328 Стояв там на розі й дивився. І минає якийсь час, чую, здалеку чутно приглушений звук: "бам, бам", — б'ють у барабани. Стою там. Думаю: "Ці хлопчаки, вони начиталися цих книжок про військо. Їм це дуже сподобається". Дивлюся, першим наближається старий танк Першої світової війни. І ось вони їдуть, такі невеличкі. Після цього, наступним їде великий новий танк Другої світової війни, масивний "Шерман" з гарматою. Потім проїжджають ще, й іще, і, ось ідуть матері з Золотими Зірками.

329 А потім трохи пізніше йдуть дванадцять ветеранів, які залишилися у цілому штаті Арізона, з Першої світової війни, дванадцять ветеранів. Після цього їде платформа, невідомий солдат, невеличкий білий хрест. На невеличкому відділенні на платформі стояли матрос, моряк, і солдат, почесна варта. З іншого боку з золотою зіркою на грудях сиділа сивоволоса мати, вродлива молода дружина, плакала, її чоловік загинув; малий хлопчик в обшарпаному одязі, дивився вбік. Його татка вбили. І потім за ними йдуть ще, й іще, й іще, й потім — сучасне військо. І я стою там. Вражаюче видовище, але наскільки сумне!

330 І думаю: "О Боже, колись я побачу інше видовище".

331 Настане день воскресіння, коли "перші стануть останніми; останні стануть першими". Першими піднімуться давні пророки; і побачать, як рухатиметься ця процесія, йтиме угору. "Ми, які живі й залишилися, не станемо перешкодою для тих, що поснули. Бо сурма Божа пролунає, померлі у Христі воскреснуть першими". Ми одразу доєднаємося до їхньої колони, алілуя, до усіх тих з часів Лютера, Уеслі, до методистів, до пресвітеріан, до останнього періоду, які прийняли Слово на свій період.

Благословить вас Бог. Приготуйте усе, і Вогонь поллється.

332 Схилимо голови на хвилинку. І сьогодні ввечері, у цій видимій аудиторії, я протримав вас тут аж...до дев'ятої тридцять. Чи буде тут бодай один або десять, скільки б не було, тих, хто скаже: "Брате Брангаме, мені соромно за себе, за те, як я жив. Я чимало догоджав деномінації та людям. Знаю, що я не відповідаю вимогам Божого Слова. Я просто попрошу тебе помолитися за мене, брате Брангаме"? Підніміть руку. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Подивіться, високо на балконах, скрізь. Благословить вас Бог. "Я знаю..." Зараз не соромтеся. Зараз не соромтеся.

333 І там, по цілій країні, від Нью-Йорку до Каліфорнії, від Канади до Мексики, хто зібрався у тих церквах (де ті невеличкі вірні групки, які всім серцем вірять цьому Посланню, які вийшли, прийшли від великого горя, вийшли з тих деномінацій; це зародки Життя), ви відчуваєте сьогодні, як те орлятко, поштовх, коли чуєте Те, що трохи відрізняється від того, що чули, але все таки у своєму серці ви знаєте, що це Істина? Ви, там десь стоїть пастор. Підніміть руку. Я помолюся за вас.

334 Все це відбувалося не у закутку, друже. Запам'ятайте: "Тісна та брама й вузька та дорога, і виявиться дуже мало таких, хто знайде її". Не йдіть з тим натовпом, який рухається туди, друже, з тим Лаодикійським періодом церкви. Вона може стрибати вгору-вниз, танцювати під музику, тепла. І тут не говориться, що вона крижано-холодна; тут говориться, що вона тепла, це п'ятидесятники; й не усвідомлює того, що вона злиденна, нещасна, сліпа. Сліпа до чого? До Слова, до проявлення Слова у реальності; адже Воно прийшло не через їхні організації, вони не можуть прийняти Його.

335 І ви, служителі, які сьогодні в Тусоні, не я спитаю з вас за це. Бог спитає. Я тут три роки. Я вам говорив, що не стану засновувати церкву. Я й не засновував. Її заснував брат Перрі Грін. Я тут три роки, і ви жодного разу не запросили мене за свою кафедру. В Тусоні я майже три роки. Бог колись забере мене з пустелі. Оце ж Послання мусить жити. Я доклав усіх зусиль до того, щоб потрапити до вас. Я—я знаю причину, чому ви так зробили. Чуєте? Ви повелися так тільки тому, що ваша деномінація вижене вас. І вам відомо, з багатьма з вас я говорив у ресторані Фурра, вам відомо, що це істина. Сором вам.

336 Вийдіть звідти. Вийди звідти, брате. Якщо в тобі є бодай трохи Життя, ти поведешся як оте орлятко, про яке я щойно згадав: ти почуєш Боже Слово. Запам'ятай: колись ти почуєш Його востаннє. Ми зараз дуже близько. Невже ти не прийдеш сьогодні?

337 Любий Боже, зараз ми відчуваємо глибоку урочистість, бо це справді день подяки, Господи. Я дуже вдячний, Господи,

за те, що живу у цей день. Це найчудовіший день. Апостол Павло прагнув побачити цей день. Визначні мужі минулого прагнули побачити його. Пророки прагнули побачити його. Вони очікували на цей день. Авраам очікував на цей день, бо він шукав Міста, Будівничий і Творець якого — Бог; і сьогодні воно просто над нами. Іван, коли побачив, як з Небес зійшов Божий Дух, засвідчив, бо упізнав, що це Божий Син. І, тільки уявіть: сьогодні Він обирає Собі Наречену.

338 Любий Боже, там скрізь по цілій країні, проговори до їхнього серця. Ти єдиний, Хто може перемінити їхнє серце. Якщо це Насіння не вклали туди від початку, вони ніколи Його не зрозуміють, Господи. Вони просто . . . "Сліпий поведе сліпого. Вони впадуть до канави", — абсолютно точно, бо у Твоєму Слові говориться, що вони впадуть.

339 Отче, ми бачимо, по всій країні, по всьому світу: Африка, десятки, десятки з Південно-Африканської Республіки, з Мозамбіку, по всій країні, — невеличкі громади одержують ці записи. І ось цей запис піде у двадцять з чимось різних країн. Вони починають розуміти Його й відшаровуються, сотнями й сотнями. Виявиться небагато, Господи. Коли у Тіло буде прийнято останнього члена, прийде Христос.

340 Господи Боже, я сьогодні ввечері прошу Наречену, тих, які, на мій погляд, відшарувалися й чекають, нехай вони відокремляться від усього в цьому світі. Їм необхідно полежати у Присутності теплого Сонячного Світла, Божого Сина, скупатися у Його Слові, у Його любові. Даруй це, любий Боже.

341 Нехай ці люди, яких бачу тут, які підняли руки, сьогодні ввечері у цій великій церкві їх десятки, я благаю, Боже, щоб у них увійшло нове Життя; я прошу про це, бо по всій країні й навіть по цілому світу, де прослухають цей запис, щоб також прийняли це Послання на день Подяки, щоб через натяки й усе подане зрозуміли, що їм необхідно зробити. Прошу про це, Отче. Даруй це. Благослови їх. Вони Твої.

342 Мені відомо, що зараз, Отче, заведено запрошувати людей до вівтаря. І прошу, любий Боже, щоб у кожній невеличкій церкві, будь-де, тут і скрізь у світі, щоб вийшли до вівтаря: білі, чорні, жовті, коричневі, хто завгодно, багаті, бідні, байдужі, жебраки, хто завгодно.

343 Члени деномінацій, ті, хто піднісся і зосередився на собі, о Боже, "роздягнені, злиденні, нещасні, сліпі, й навіть не знають цього". Ти сказав, що так буде, і так воно й стало.

344 Тому й благаю, Отче, щоб Ти сьогодні покликав кожне Насіння. І куди б у світі Воно не потрапило, нехай Воно підхопить те орленя, яке знає Голос свого Господа. Даруй це, Господи. Передаю їх Тобі, в Ім'я Ісуса. Амінь.

345 Зараз зі схиленими головами, тут у видимій аудиторії. Якщо хтось із присутніх не одержав спасіння, навіть не віддав своє серце Богу, хіба ви не вважаєте, що вам варто бути вдячними за те, що Ісус звершив заради вас? Уявити, що ви грішник, чужий для Бога, але Хтось все одно стукає до вашого серця. [Брат Брангам стукає по кафедрі—Ред.] В такому разі знайте, що ви одне з тих орленят! Ви нещасні й будете нещасними доти, доки не віддасте усе Йому. Тому зробіть цей день Подяки найліпшим з усіх, які були у вас до цього, коли ви приймете Ісуса Христа своїм Спасителем.

346 Бажаєте вийти сюди й встати біля вівтаря? Якщо вийдете, я помолюся з вами, з будь-яким грішником: з чоловіком чи жінкою, з хлопцем чи дівчиною, з членом церкви чи не членом церкви. Член церкви, це не означає, що ви християнин. Вівтар вільний. Бажаєте прийти, будь-який грішник, хто має бажання прийти, прийняти Господа Ісуса Христа. Хто справді бажає покинути . . .

347 Члени деномінацій, які хотіли б покинути харчуватися тим курячим кормом зі слів "належ до *оцього*, і все буде гаразд", ви дійсно хочете знати, що таке справжнє хрещення Святим Духом? Прийдіть, дізнайтеся.

348 Вівтар вільний. Ми готові. Приходьте без вагань, просто з—зі свого місця. Одразу підходьте й ставайте отут на коліна біля вівтаря, поруч з цим братом, який щойно вийшов.

349 "День Подяки, о Боже, я дуже вдячний Тобі. Все своє життя, Господи, я знав, що щось існує. Я не знайшов вдоволення. Я намагався. Я—я думав: 'Наступного року зроблю це. Зроблю це наступного тижня, наступного разу, коли почую виклик до вівтаря. Колись я зроблю це'. Я відкладав і відкладав це. Але, Господи, я знаю, що зі мною щось не те. Я завжди вважав, що є щось іще. І ось, Господи, сьогодні ввечері я вдячний за приготування, яке зробив Божий Син, що мої гріхи, а насправді — моє невірство, змиють з мене. Йду сьогодні й стаю на коліна, щоб прийняти це чудове благословення на день Подяки, яке Ісус Христос здобув для мене, коли Він помер за мене на Голгофі".

350 Прийдете? Зараз люди тут стають на коліна навколо вівтаря. Чому б вам не піднятися й не підійти? Ви хочете це зробити. Ви намагалися.

351 Просто пригадайте брата Лайла Палмера, нашого доброго, дорогого брата. Я так розумію, він був на подвір'ї, дивився, як його донька грає там у крокет чи щось таке, і нахилився вперед на стільці й помер, не встиг навіть попередити. Невідомо, коли підете звідси ви. Просто невідомо, котрого часу ви підете. Це може статися вже сьогодні, тож чому б не прийти й не владнати це зараз?

352 Вперед, люди. Невже ви не відчуваєте того, як Щось спонукає вас? Я—я знаю, що серед присутніх є чимало таких, кому слід бути тут біля вівтаря, а тут тільки ці шість чи сім людей, не всі з присутніх. І ось, якщо ви вірите мені й помічаєте, що тут на сцені щось відбувається, повірте мені зараз. Мій голос колись замовкне. Ви вже не почуєте його. Можливо, пошкодуєте про те, що не прийшли.

353 Ви скажете: "Але ж, брате Брангаме, я член церкви". Немає різниці, хто ви. Никодим теж був членом церкви. Іван, Петро, Яків, Павло, усі інші теж були членами церкви.

354 Павло був членом церкви, поки одного вечора дещо не сталося, тобто це було вдень, і він прийшов. Він став тоді церковним членом, який перемінився на Божого сина. Невже ви не підійдете? О-о, він вивчився. Він був розумним. Він знав, що вивчився в одній з найкращих за рівнем освіти шкіл, в Гамаліїла, в одного з найкращих вчителів у країні. Але він розумів, що йому чогось бракує.

355 Невже не прийдете? Запрошую вас ще раз. Тут, де . . . Тут чи в країні, запрошую вас, де б ви не були, в якій громаді на цей день Подяки. Запам'ятайте, мене тут записують; не тільки тут, але й на Небесах.

356 Знаєте, наукою доведено, що кожен ваш порух записується. Це доводять. Згадайте, телебачення довело це. Телебачення не—не створює зображення. Зображення — це ви. Воно просто передає ваші дії по каналу. Ви все одно перебуваєте там. Розумієте? Коли ви рухаєте пальцем, цей порух побачать у всьому світі. Щоразу, коли ви вдягаєте сукню, ваш зовнішній вигляд розходиться по цілому світу. Це записується. Записується кожна думка, яка проходить крізь ваш розум. І якогось дня цей запис вимкнуть, його покладуть в альбом.

357 І потім на Суді його знову ввімкнуть. І там ви з'явитеся з обстриженими косами, з заявами про те, що ви християнка. Там ви з'явитеся з думками у своєму розумі проти Слова, і це було просто у вашому розумі. Ви не зможете приховати це. Запам'ятайте, телебачення, навіть науці відомо, що це правда. І ось ви зараз стоїте, знаєте, що мусите бути тут, пам'ятайте, коли це запишуть, в день Суду, та сама думка, яка у вас зараз, знову виникне у вашому розумі. Це буде просто у запису. Увесь світ побачить його відтворення. Чому б світові не . . . Будуть дивитися на вас, у день Суду, всі Ангели там.

358 "Якщо ти посоромишся Мене під час зйомки, в день Суду Я посоромлюся тебе. Бо Я помазав Своє Слово, відправив Його тобі. А ти не захотів Йому повірити. Ти за чимось сховався".

359 "О-о, — скажете ви, — в мене все гаразд. Я робив *оце*. Я танцював у Дусі. Я говорив мовами". Ідолопоклонник теж

говорить. “Я вигукував”. Ідолопоклонник вигукує теж. В такому разі, як можна відвертатися від Слова?

. . . чому ні,
Чому не йдеш до Нього ти?
Чому ні, чому ні,
Чому не йдеш до Христа?

Чому чекаєш, мій брате?
Чому так довго не йдеш?
Ісус тебе кличе,
В Ньому спокій душі ти знайдеш.

Зробить тебе одним з членів Свого Тіла!

Чому . . . ?

О-о, орлятко, прийди зараз.

О-о, чому не йдеш . . . ?

360 Господи, я вдячний. Дуже вдячний. Підносимо подяку Тобі, Господи; не за звичайну їжу, хоча й за неї. Але, Господи, настав останній час. Я вдячний за цю духовну Їжу, Господи, за духовну Їжу Семи Печаток, про які було обіцяно, що це відкриється.

Ви скажете: “Це буде не так”. Ні, ні.

361 Не можна додавати жодного слова. А відняти . . . Воно вже було в Ньому, тільки приховане. Воно запечатане. Кому це зрозуміло? Скажіть “Амінь”. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Бачите?

Ви скажете: “Там відкриється таємниця”. О-о, ні.

362 Це Писання вже написане. До Нього не можна ні додати слово, ні відняти від Нього. Розумієте? Це вже в Ньому. Це просто повинно відкритися в останній день.

363 Ви вийдете? Вийди зараз, друже. Якщо не розумієш, виходь. Стань на коліна, поговори з Ним про Нього. Якщо я не зможу пояснити Його тобі, Він пояснить, бо Він Той, Хто розв’язує усі сумніви.

. . . спокій душі ти знайдеш.

О-о, чому . . .

Ви вийдете?

. . . чому ні,
Чому не йдеш до Нього ти?

364 Не забувайте, що триває запис, не тільки на цю плівку, але величний Божий запис. Кожний, кожен ваш порух: схиляєте голову, схиляєте серце, яка думка проходить крізь ваш розум, запам’ятайте, просто зараз там у Славі це записується, і цей запис відтворять у день Суду. Що ви вирішили? О-о, як вам захочеться його змінити, у той День.

365 Я почекаю, бо зараз навколо вівтаря багато, багато. Бачите? Може, якщо трохи затримаюся, вийде хтось іще з них, може, десь з'явиться хтось іще, може, у Нью-Йорку, може, у Філадельфії, у Каліфорнії, Арізоні. Може, десь вийде хтось іще. Пасторе, де б ти не знаходився, не зупиняй цей поклик до вівтаря.

366 Може, ми вже не побачимо наступного дня Подяки. Цей може виявитися останнім, і сьогодні ввечері зроблять останній запис. В один з днів плівка скінчиться. Запис зупинять і покладуть у Божий альбом. Потім його відтворять, те, про що ви зараз думаєте. Не кажіть, що нічого не зрозуміли. Ви розумієте. "Але ніхто не може прийти до Мене, якщо Мій Отець не притягне його. І всі, кого дав Мені Отець, прийдуть".

. . . йдеш до Нього . . . ?

367 Брате, думаю, якби я сидів десь там і бодай про щось думав, звісно, я якнайскоріше кинувся б сюди. Хм.

О-о, чому ні,
Чому . . . ?

368 Це усі? Ви впевнені в тому, що не засмучуєте зараз Його Духа? Тоді не підводьте голови. Ви впевнені в тому, що ви не засмутили Його Духа? Ви впевнені в тому, що виконали саме те, що Він наказав зробити? Ви зараз упевнені? Пам'ятайте, у вас—у вас може вже не виявитися іншого шансу. Запис може завершитися сьогодні. Це може бути кінець. Це може виявитися останній ваш запис. Ви впевнені в тому, що зараз ви готові? Якщо так, я залишаю це у ваших руках, в Ім'я Господа Ісуса.

369 Отож, поки хор ніжно співатиме, я помолюся за цих, які тут. Просто я дещо дуже дивакуватий християнин. Я вірю, що спасіння повинен здійснити Бог. Вірю, що Слово повинен вкласти Бог. "Я Господь, — сказано у Біблії, в Ісаї, — Я Господь насадив Його. Я буду напоювати Його день і ніч, щоб хто не вирвав Його з Моєї руки". Перш ніж попрошу когось підійти до вівтаря до цих людей, я хочу помолитися за них сам.

Схилимо зараз голови.

370 Любий Ісусе, я просто процитував Твоє Слово, яке сказав Твій пророк, і я знаю, що слова пророків істинні. І Ти сказав: "Я Господь насадив Його". Звісно ж, Ти записав Його у Книгу Життя Агнця до заснування цього світу. "Я Господь насадив Його, і Я напоюватиму Його день і ніч, щоб хто не вирвав Його з Моєї руки". Вони, Господи, напевно, чули чимало покликів до вівтаря. Але Ти досі напоюєш Його, Господи.

371 І ось такі, сьогодні. Нехай вони просто звільняться, сьогодні, Отче, від усього світського, від усіх гріхів і негараздів, які в їхньому серці, й просто розважливо,

шанобливо, у своєму серці повернуться до Твого Слова й скажуть: “Господи Ісусе, глибоко в серці, я завжди вірив, що існує дещо таке, чого я ще не одержав. Хоч я намагався, як говорилося сьогодні, ходити слідом за квочкою, але мені не все було до смаку. Щось не вкладалося. А далі, сьогодні я відчуваю, що зараз наближаюся до рук живого Слова. І ось я підходжу з усією пошаною, у здоровому розумі. І ось опустився тут, біля цього вівтаря. Я дуже хочу спасіння, Господи. Я дуже прагну! Я хочу, щоб Ти, Господи, узяв мене сьогодні у Твої руки. І щоб це були не якісь емоції, але щоб Ти, любий Боже, узяв мене у Твої руки Духом любові”.

372 “Я Твоя дитина. Я відчуваю, що я той орел, про якого говорилося. Підхопи мене, Господи. Я стрибаю. Я піднявся з місця й опустився тут на коліна. Підхопи мене, Господи. Я стрибаю. Віднеси мене на Своїх крилах, Господи, якомога далі від світських речей. Нехай я полечу геть від нечистот цього світу, від поганої звички, від усякої своєї деномінаційної традиції. Нехай я прийду тільки до Тебе, любий Боже, щоб Твій Святий Дух влив у мене пробачення за усі мої сумніви. Нехай я сьогодні стану Твоєю дитиною, відновленою, народженою, й новим створінням, сьогодні. Підхопи мене. Віднеси мене туди, де нема квоктання квочки. Віднеси мене до гнізда Орла, де я зможу годуватися Божим Словом, поки не навчуся літати”.

373 Даруй це, любий Боже. Візьми їх. Вони Твої. Ось моє щире благання, коли молюся над смертними людьми. Даруй це, Отче. Я підношу цю молитву за них. Прошу про це заради Божої слави.

Зараз зі схиленими головами.

374 Хотілося б знати, ті, хто став зараз біля вівтаря на коліна. З вас багато хто визнавав себе християнином, але ви завжди відчували, що існує щось іще, що вам чогось бракує. Можливо, ви виконали усі релігійні дії. Можливо, ви вигукували. Можливо, ви робили усі інші речі. Можливо, танцювали у Дусі. Можливо, говорили мовами. І не кажу жодного слова проти цього. Все це правда. Все це добре. Але, розумієте, це *дари* Духа без Духа. Якби там був присутній Дух, не прийшло б такого відчуття осуду.

375 Тут біля вівтаря, ви дійсно, щиро вірите, що просто зараз, поки ви тут, що це акт звільнення, не емоція, але справжня непорочна віра у те, що Бог прийме вас і годуватиме вас Своїм Словом доти, доки ви самі не станете орлами й не зможете літати? Якщо ви вірите й бажаєте, щоб Бог так зробив, підніміть руку, ті, хто навколо вівтаря. Благословить вас Бог. Кожен підняв руку.

376 Зберігайте тишу, зараз я попрошу вийти посвячених чоловіків і жінок, які дійсно знають Бога.

377 Дуже дивно, що тут загалом, здається, що це так, що на мої поклики до вівтаря здебільшого виходять чоловіки. Знаєте, зазвичай це жінки. Але тут усі чоловіки. Думаю, сьогодні ввечері біля вівтаря одна жінка, може, дві. А зазвичай це жінки. Але, так чи інакше, на мій погляд, жінкам здається, ніби я щось кажу проти них. Ні, сестро. Троє, мені здається, хтось сказав, що побачив. Мені не видно звідси через вівтар. Добре.

378 Нехай сюди вийде хтось із посвячених, відданих християн і трохи побуде тут зі мною у молитві. Біля вівтаря, де завгодно, на сцені, ті, хто дійсно знає Бога, насправді розуміє, як тут трохи помолитися за них, і потім ми завершимо зібрання. Усі зараз перебувайте в глибокій пошані. Не виходьте. Підходьте сюди й ставайте навколо.

379 Ті, хто справді вірить, що Це Істина, що ми вступаємо в іншу епоху, вступаємо в Епоху Підхоплення, ви розумієте, що церква у своєму стані не зможе піти й кращою вона вже не стане. Вона мусить стати гіршою. Кому це відомо? Скажіть: "Амінь". [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Повинна стати гіршою. І отакою вона піти не зможе. Розумієте? Щось потрібне, і Воно зараз діє, друже. Воно—воно—воно діє, ця дія заради Нареченої. Це Істина. Це ТАК КАЖЕ ГОСПОДЬ.

380 Підійдіть зараз, віддані християни, які хочуть, щоб у вашому—у вашому запису знайшлося оце, ті, хто вийде зі щирістю, хто бажає вийти й разом з ними помолитися як за своїх братів і сестер, вийдіть до вівтаря. Трохи постійте поруч, щоб помолитися. Хтось іще хоче вийти? Ставайте отут. Схиліться на коліна поруч з ними. Виходьте, чоловіки до чоловіків, ви, жінки. Ніжно, у покорі моліться за них.

Любий Боже, допоможи . . .?. . .

381 "Все я віддаю. Віддаю свою деномінацію. Віддаю свій перший шлюб. Віддаю свого першого чоловіка. Віддаю усе, Господи".

. . . я віддаю.
Все Тобі, мій любий Спасе,
Все я віддаю.

Все я віддаю,
Все я віддаю . . .

382 Віддаєте свої уявлення? Зможете відмовитися від своїх уявлень заради Божого Слова?

Все Тобі, мій любий Спасе,
Все я віддаю.

Все я віддаю,
Все я віддаю.
Все Тобі, мій любий Спасе,
Все я . . .

383 Хто вірить серед присутніх, підніміться. Заспіваймо це зараз усі разом.

Все я віддаю . . .

Ви віддаєте усе, готові зараз проспівати це?

Все . . .
. . . Тобі, мій любий Спасе,
Все я . . .

384 А зараз ті, хто навколо вівтаря, якщо ви справді віддаєте, підніміть до Нього руку, заспівайте: "Все я віддаю. Віддаю деномінацію. Віддаю деномінацію. Віддаю церкву. Віддаю себе. Віддаю свої уявлення. Все Тобі, мій любий Спасе, все я віддаю".

. . . Тобі, мій . . .

Все я віддаю,
Все я віддаю.
Все Тобі, мій любий Спасе,
Все я віддаю.

Справді маєте це на увазі?

Все я віддаю,

385 [Порожнє місце на плівці—Ред.] Ті, хто зараз біля вівтаря. Ті, хто тут навколо вівтаря, за кого молилися. Церква помолилася за вас. Ви помолилися самі. І ось, єдине, як ви можете одержати спасіння — це "ви спаслися через віру, і це через благодать". Божа благодать звернулася до вас, привела вас до вівтаря. Ви шукаєте Божих благословень. Шукаєте Його Слова. Шукаєте Святого Духа. Шукаєте Божої ласки. І якщо це так, і цілим серцем справді здатні це облишити, тепер, не чекайте ніяких емоцій, шукайте Істину, Істину від серця, через віру. "Господи, я бажаю виконати усе, що Твоє Слово накаже мені. Я з усієї сили віддаю себе".

386 Якщо вірите цьому всім серцем, підніміться на ноги, поверніться до цієї церкви, до присутніх, і підніміть руки, й ми заспіваємо це разом з ними: "Я віддаю усе, що є у мені, Боже. Наскільки розумію, усе, ким я є, я віддаю".

387 Хто біля вівтаря, підніміться сюди на сцену. Підніміться сюди на сцену, браття, сюди, усі, і брати, і сестри.

Дивіться, церкво.

388 [Одна сестра каже: "Брате Брангаме, я належу до церкви, але віднедавна я вже не—не там".—Ред.] Облишили це? ["Господь знає, куди я хочу, щоб Він повів мене. Я хочу . . .?. . . до церкви. І хочу Святого Духа, наповнитися Духом. І ліпше помру, якщо потрібно".] Так. Правильно. Усе цілком залишаєте заради Його та Його Слова?

389 Тут одна сестра з деномінації. Вона сказала: "Я належу до однієї деномінації". Ми не повинні називати її. Вона там

працює. Але сказала: “Брате Брангаме, я хочу вийти до Істини. Я хочу чогось глибшого, ніж оте”. Розумієте?

390 Дозвольте я процитую Його Слово. “Благословенні голодні й спрагнені праведності, бо вони нагодовані будуть”.

391 І зараз усі, хто на сцені, хто щойно вийшов, якщо ви готові віддати усе, ким ви є, усе, щоб послухатися Божого Слова . . . Ніхто не наказував вам цього тижня, що робити. І зараз, якщо ви готові просто зараз віддати усе Йому, підніміть *отак* руки перед присутніми. І зараз, усі, хто на сцені, заспіваймо разом: *Все я віддаю*. Всі разом. Гаразд.

Все я віддаю,

Зараз майте це на увазі саме це! . . . ? . . . її колись, і який я вдячний за це. Нехай вона віддасть . . . ? . . .

. . . Спасе,

392 Ви справді маєте це на увазі? Скажіть: “Амінь”. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Скажіть “Амінь” ще раз. [“Амінь”.]

Скажіть: “Господи, досліди мене, випробуй мене й надай мені можливість. Цього вечора я можу зробити тільки це — віддати себе Тобі. Ти знаєш, чого прагне моє серце; Тобі відоме моє бажання. У Твоїй обітниці говориться, що це бажання здійсниться. Зараз я приймаю це й віддаю себе Тобі”.

Всі разом.

Все я віддаю,
Все я віддаю.
Все Тобі, мій любий Спасе,
Все я віддаю.

65-1125 Невидимий союз Нареченої Христа
Скинія Життя
Шрівпорт, Луїзіана США

UKRAINIAN

©2025 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва "Voice Of God Recordings" є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org